

Finnish
The Masterpiece
64-0705

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Mestarteos

Jeffersonville, IN, USA

5.7.1964

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Mestari-teos

¹ Kumartakaamme nyt päämme rukousta varten. Sillä aikaa, kun päämme ja sydämemme ovat kumarretut Jumalan edessä, niin haluaisin tietää kuinka monella täällä on pyyntö, jonka he haluaisivat antaa Jumalalle tiedoksi kättä kohottamalla? Pitäkää pyyntönne nyt sydämessänne, kun rukoilemme.

² Herra Jeesus, Sinä olet lähde, ehtymätön Elämän Lähde, virtaa meidän lävitsemme, Herra ja puhdistaa meidät kaikesta epäuskosta ja synnistä, että me voisimme seistä Sinun läsnäolossasi nyt, kun tiedämme, että keskuudessamme on tarpeita. Me tiedämme olevamme syntisiä emmekä ansaitse mitään siunausta. Mutta, kun me sitten ajattelemme Häntä, joka tuli ja otti meidän syntimme, ja sitten, kun Hänen Verensä on siellä, niin silloin se emme ole me, jotka olemme Jumalan läsnäolossa, vaan se on Hän - kuullen vain äänemme Hänen Verensä lävitse; Hänen Verensä puhuessa. Oi Jumala, puhdistaa sydämemme synnistä ja epäuskosta.

³ Anna meille mitä sydämemme kaipaavat, sillä totisesti meillä on kaipauksemme palvella Sinua. Näissä heikoissa tiloissamme ja ahdistuksissamme ja maailman asioissa, jotka joskus on pantu päällemme meidän täydellistytäksemme... Meille on sanottu niin. Hän sanoi: "Älkää ajatelko sitä oudoksuen, että nämä koettelemukset tulevat." Ne ovat vain meidän parhaaksemme, tekemään meidät täydellisiksi ja tuomaan meidät tuolle paikalle. Nämä suuret kokemusten erämaat, joissa vanhurskaat miehet muokataan pyhiksi - me kiitämme Sinua näistä kokemuksista, Herra. Me emme millään muotoa haluaisi tehdä mitään Sinun tahtoasi vastaan; mutta me rukoilemme, Isä, tämä kaikki toisi meidät lähemmäksi Sinua.

⁴ Ja, kun taakat tulevat niin raskaiksi, että emme voi jatkaa pidemmälle, niin silloin me kohotamme kätemme ja huudamme apua Isältämme. Kuule silloin taivaasta, Herra. Paranna meidät. Tee meidät terveiksi Jumalan Valtakunnan vuoksi.

Siunaa Sanasi tänä aamuna, Herra. Sinun Sanasi on Totuus.

⁵ Ja me olemme koolla nyt täällä kirkossa. Me rukoilemme veli Nevillen, veli Cappsin, ja veli Collinsin puolesta ja kaikkien muidenkin saarnaajien puolesta, ja luotettujen ja seurakuntapalvelijoiden, ja kaikkien seurakuntalaisten puolesta, niin kuin myös niiden puolesta, jotka ovat vieraita keskuudessamme. Voikoon tämä olla päivä, jonka he tulevat pitkään muistamaan, Sinun läsnäolosi vuoksi.

⁶ Me olemme täällä suuren odotuksen vallassa tänä aamuna, Herra. Kutsuttuina yhteen vain vähän aikaa sitten annetulla tiedonannolla. Me tunnemme sen olevan tarkoitusta varten. Tulkoon Sinun tarkoituksesi saavutetuksi, Herra. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä, kun me nyt alistamme itsemme Sinulle. Aamen.

⁷ On suurta olla kokoontuneena yhteen kirkon ollessa täynnä ihmisiä, En odottanut tuskin ketään tänne tänä aamuna, kun en edes itse ollut varma tulisinko olemaan täällä.

⁸ Saavuimme juuri Philadelphiasta. Ja tulin ajatellen, että minun täytyisi kiirehtiä Arizonaan, suorittaakseni hautajaispalveluksen ystävälleni kapteeni Jim Moselylle, hyvin kalliille, jumaliselle pojalle, jonka johdatin Kristukselle jokin aika sitten, nuo kolme Mosely veljestä... Ja yksi heistä putosi alas lentokoneen kanssa ja kuoli välittömästi. Maaten siellä tulessa kymmenen tuntia ennen kuin he voivat päästä hänen luokseen. Hän oli kahdenkymmenenkahdeksan ja hänen vaimonsa on kahdenkymmenenkuuden, ja häneltä jäi kolme pientä lasta, joista vanhin on seitsemän. Hyvin surullista. Niinpä minä en päässyt menemään sinne, ja minä vain kirjoitin sähkösanomaan mitä olisin sanonut veli Moselyn hautajaisissa. Joitakin näistä asioista me emme voi ymmärtää, mutta kuitenkin Hän panee kaiken tapahtumaan aivan oikein.

⁹ Me olemme täällä Herran palveluksessa tänä aamuna, tietäen uskomme kautta Jumalaan, että Hän tulee panemaan kaiken tarkalleen oikeaan järjestykseen. Huolimatta siitä mitä se on ja kuinka se tapahtuu, me tiedämme, että se myötävaikuttaa meidän parhaaksemme. Hän lupasi sen. Sen täytyy olla sillä tavalla. Joskus me emme voi ymmärtää sitä, se tulee joskus niin monimutkaiseksi, mutta kuitenkin me tiedämme, että se on totuus, koska Raamattu sanoi, että se on totuus. Ja Raamattu meille on Jumala kirjaimen muodossa.

*Ja toivomme jälleen tapaavamme
Ota Jeesus Nimi kanssas, murheen ja surun lapsi;
se antaa sinulle iloa ja lohdutusta, ota se kaikkialle minne menet
Kallis Nimi, Oi kuin suloinen,
maan toivo ja Taivaan ilo;
Kallis Nimi, Oi kuin suloinen,
maan toivo ja Taivaan ilo.*

Muistakaa nyt matkallanne:

*Ota Jeesus Nimi kanssas, kilveksi jokaista huolta vastaan;
Kun Kiusaukset ympärillesi keräänty, (Mitä te silloin teette?)
Vain henkäiskää tuo pyhä Nimi rukouksessa.
Oi Kallis Nimi, Oi kuin suloinen:
Maan toivo ja Taivaan ilo;
Kallis Nimi, Oi kuin suloinen!
Maan toivo ja Taivaan ilo.
Kunnes tapaamme,*

Kumartakaamme päämme. Oi, minä rakastan laulamista!

*Kunnes tapaamme Jeesuksen jalkojen juuressa
Kunnes tapaamme, kunnes tapaamme,
Jumala olkoon kanssanne kunnes jälleen tapaamme.*

²¹⁵ Puhdista sielumme ja sydämemme kaikesta pahasta, kaikista pahoista ajatuksista, kaikista pahoista keskusteluista, kaikista vääristä asioista. Puhdista meidät. Ja me rukoilemme, Isä, että Sinä parantaisit meidän sairautemme, ja sallit meidän lähteä täältä tuntien, että me olemme Sinun pyhitettyjä lapsiasi. Ja Veren ollessa yllämme, me puhumme Sanan Veren lävitse. Suo se, Herra. Me pyydämme Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

²¹⁶ Isä Jumala, nämä nenäliinat, voitele ne Sinun läsnäolollasi, Herra. Voikoon Sinun läsnäolosi olla niiden kanssa, minne tahansa ne menevätkin. Minkä hyvänsä sairaan ruumiin päälle ne lasketaankin, voikoot he tulla parannetuiksi. Ja mitä hyvänsä se onkin, jos se on särkynyt koti jossakin, korjaa se, Herra, Suuri Kuvanveistäjä. Suo se, Herra.

²¹⁷ Muovaa ja tee meidät Jumalan pojiksi ja tyttäriksi. Me uskomme, että Morsian on nyt saamassa viimeistä kiillotustaan. Se tullaan lyömään irti kerta kaikkiaan täydellisesti organisaatiosta, ja sitten suuri sadonkorjuu on oleva täällä. Siihen asti, Herra, tee heistä terveitä ja onnellisia palvellakseen Sinua. Jeesuksen Nimessä. Aamen.

*Minä rakastan Häntä,.. (Rakastatteko te todella Häntä?)
Koska Hän ensin rakasti minua,
Ja osti pelastukseni Golgatan puulla.*

²¹⁸ Ymmärrätekö te nyt miksi minä torun teitä? Se ei ole siksi etten rakasta teitä; Minä rakastan teitä. Minä haluan Mestari-teoksen Mestaria varten. Minun ehkä täytyy repiä jotakin ulos ja muuta sellaista, mutta minulla on oleva Mestari-teos jonakin näistä päivistä, jos pidän sen tarkalleen tässä Sanassa. Niin se on.

²¹⁹ Jeesus sanoi: "Tästä kaikki ihmiset tuntevat teidät Minun opetuslapsikseni, kun te rakastatte toinen toistanne." Meidän tulisi olla niin rakastuneita toinen toisiimme!

*Siunattu olkoon side, joka sitoo
sydämemme yhteen kristillisessä rakkaudessa;
Sukulaismielten yhteys
on tuon ylhäällä olevan kaltainen.*

Tarttukaamme toinen toistemme käsiin.

*Kun me erilleen eroamme, se antaa meille sisäistä tuskaa;
Mutta me olemme yhä yhteen liitetyt sydämessä*

¹⁰ Meidän on laitettava uskomme johonkin. Ja, jos joku meistä yrittäisi menestyä elämässä ja tulisi monimiljonääriksi... Mutta mitä me tulisimme, sillä tekemään? Meidän on mentävä alas tiemme päässä, ja mitä hyötyä siitä silloin olisi meille? Raha on paperia, jota käytetään vaihtovälineenä. Mutta te että voi vaihtaa sitä Elämään. Ainoastaan Jumalalla on Elämä.

¹¹ Niinpä me käsitämme, että me olemme täällä negatiivisessa muodossa. Ja koska on negatiivi, niin silloin on oltava myös positiivi. Ei voi olla negatiivia ilman positiivia, koska positiivista syntyy negatiivi. Kuten, jos teillä on negatiivinen kuva jostakin kohteesta, niin silloin täytyy tuo kohde olla jossakin, joka on osunut linssiin, sillä muutoin ei voisi olla mitään negatiivia. Niinpä, kun me tiedämme, että elämämme täällä on negatiivi, ja että me olemme jossakin olevan elämän kuvia, niin silloin me tiedämme, että jossakin on positiivi, johon valo on osunut, ja se on heijastanut jotakin tänne maan päälle. Ja me olemme vain tuo heijastus. Tuo aito kohde on jossakin. Jos ei niin ole, niin minä olen pahiten petetty mies maailmassa; olen silloin tuhlannut elämäni turhaan. Mutta minä tiedän ilman epäilyksen varjoakaan, että se on siellä. Ymmärrättehän? Ja se on syy, miksi olemme täällä.

¹² Kun minä näen teidän ihmisten tulevan kaikkialta maasta vain muutamaa hetkeä aikaisemmin annetun tiedotuksen perusteella, ja joskus vain olettamisella, niin se saa minut tuntemaan itseni todella pieneksi, tullessani tämänkaltaiseen kokoukseen ja ajatellessani sitä, että tiedän ihmisten täällä matkustaneen satoja maileja vain ollakseen täällä muutamia minuutteja kestävässä kokouksessa, vain istuakseen täällä.

¹³ Minulle kerrottiin eräästä naisesta, joka tuli eräänä päivänä ja sanoi: "Näyttäkää minulle missä tuo mies on kävellyt, ja antakaa minun kävellä hänen jäljissään, niin minä tulen terveeksi." Nyt, kun ihminen uskoo teihin tällä tavalla, ja te olette Kristuksen edustaja, niin mitä meidän silloin tulee tehdä? Meidän tulee olla hyvin varovaisia, koska te että ainoastaan tuhoa itseänne väärän kanssa, vaan te tuhoatte muita, jotka seuraavat teitä.

¹⁴ Niinpä minä en tiedä yhtään kirkkokuntaa tai muutakaan minne ohjata teidät. On vain yksi asia, johon minä uskon ja se on Jumalan Sana. Jos te uskotte minua, niin seuratkaa sitä mitä minä sanon teille, koska minä uskon Raamatun. Muut asiat pettävät. Hän on Elämä. Hän on Sana.

¹⁵ Minä tiedän, että tullessani tänne, minä pidän teitä pitkään. Rukoilin Jumalaa, kun tunsin, että halusin tulla tänne tänään... Minulla on ollut niin monia tapaamisia ja puheluja ja niin edelleen; minun täytyi tavata joitakin heistä tänä aamuna. Ja minä sanoin: "Veli Neville tulee epäilemättä pyytämään, että puhuisin ihmisille." Se oli perjantaina. Ja minä sanoin: "Veli Neville luultavasti pyytää minua puhumaan." Ja, kun teen niin, silloin minä rukoilen, että Jumala... On niin kuumaa ja on ollut niin kuumaa, ja Hän oli niin hyvä lähettäessään sateen ja lopettaessaan tämän todella pahan helleaallon, ja antaessaan meille tämän hyvän aamun. Minä rukoilen, että Hänen hyvytensä tulisi satamaan jokaisen teidän yllenne, niin että aina muistaisitte olleenne täällä tänä aamuna. Voikoot Hänen armonsa ja siunauksensa olla teidän yllänne.

¹⁶ Eilen illalla vierailin ystäväni veli Bill Dauchin luona, joka on sairas. En näe häntä täällä tänä aamuna. Jotenkin minä... Oi, tässä hän on. Kyllä. Minä ajattelin: "Vanha yhdeksänkymmentäyksivuotias mies, ja yhä ryntää ympäri maata, läpi erämaiden ja lumisten vuorten ylitse, noilla liukkailla teillä. Hänen ei ole tarvetta tehdä sitä. Jumala on ollut hyvä hänelle, eikä hänen tarvitsisi tehdä sitä. Hän voisi istua kotona ja antaa palvelijoiden leyhytellä häntä viuhkoilla, jos hän haluaisi." Mutta jotakin tapahtui Bill Dauchille; hän uudestisyntyi. Ja, kun niin tapahtui, niin jotakin tuli hänen sydämeensä. Ja ainoa asia minkä vuoksi hän elää, on olla läsnä näissä kokouksissa. Ja sitten, jos minun on oltava Jumalan suokappale, niin pettäisinkö minä ystävää? Mieluummin minä kuolisin. Silloin minun on kerrottava hänelle tarkalleen mikä on Totuus, suoraan täältä Raamatusta. Silloin se on Jumalan Sana, ja minä vain kertaan mitä Hän on sanonut.

¹⁷ Nyt haluan lukea jotakin Raamatusta. Ja ennen lukemista, haluan sanoa, että tänä iltana on ehtoollinen. Ja te, jotka olette paikkakunnalta, koska toiset luultavasti menevät takaisin koteihinsa sen vuoksi, että heidän täytyy mennä töihin, - mutta te paikalliset, muistakaa, - veljet tulevat jakamaan ehtoollista tänä iltana.

¹⁸ Minä odotan nyt lopullista kutsua Afrikkaan. He eivät päästä minua sinne lähetyssaarnaajana. Menen Keniaan, Ugandaan ja Tansaniaan. Ja ainoa tapa minun mennä sinne... Ensinnäkin, seurakunnat eivät päästä teitä sisälle, koska he haluavat, että saarnaisin jotakin tällä puolella, ja taas jotakin tuolla puolella, siellä Afrikassa. Ja minä en tule menemään

hyvää Sinun silmissäsi. Me haluamme seistä kuten puhdas neitsyt, joka on puhdistettu, jota Jumala on nuhdellut, jotta voisimme olla puhdistetut synneistämme. Ja minä tarjoan rukoukseni heidän puolestaan, Herra.

²¹¹ En tiedä kuinka rukoilla. Me puhumme Kaikkivaltiaalle Jumalalle, ja minkälainen kuolevainen ihmisolento voisi rukoilla oikeantyypin rukouksen Elävän Jumalan edessä? Mutta Herra, minun väärin äännetty sanani - sanojeni ollessa väärissä paikoissa - jos Sinä voit ottaa ABC:t eräälle pikku pojalle yhtenä päivänä ja tehdä niistä lauseen, niin sinä voit korjata minun virheeni ja katsoa vain siihen, mitä minä uskon, Herra. Minä uskon Sinuun. Minä uskon tämän Sanan. Ja minä uskon jokaisen läsnä olevan puolesta. Ja uskon kautta minä tuon heidät tuolle alttarille, Herra missä meidän ja suuren Jehovan välillä on Hänen Poikansa Jeesuksen Veri. Ja Veri on puhuva puolestamme. Kun Sinä löit Häntä Golgatalla, niin sanoit: "Puhu! Kuulkaa Häntä!" Ja Raamattu sanoo, että tuo Veri puhuu suurempia asioita kuin Vanhan Testamentin karitsan veri; sillä Kristuksen Veri puhuu parempaa kuin Aabelin veri, se puhuu suuremmista asioista. Ja Herra, se puhuu lunastuksen meille, kun me huudamme apua Veren lävitse.

²¹² Suuri Elämän Isä, lue meidät mukaan, Herra. Jos olemme tehneet syntiä, ota se pois meistä. Me emme halua olla sellaisia, Herra, se ei ole meidän tarkoituksemme. Ja me käsitämme elävämme niin hirvittävän pimeässä päivässä. Kuten sanoimme alussa, me vaellamme vuorta ylöspäin, epätasaisten paikkojen lävitse, ja polku on hämärä, mutta me kuljetamme mukanaamme Valoa, että me voisimme nähdä sen askel askeleelta, jatkaessamme eteenpäin, kunnes me lopulta pääsemme mäen huipulle. Opasta meitä, Oi Paimen. Suuri Jehova, johdata meitä Sinun Hengelläsi.

²¹³ Ja me tiedämme olevamme kaukana siitä, että olisimme mestariteos, mutta me katsomme siihen mistä meidät on hakattu irti, tuohon todelliseen Mestarteokseen, ja Häneen me panemme luottamuksemme. Ota meidät Hänelle, Herra. Suo se, Herra.

²¹⁴ Paranna kaikki sairaat ihmiset täällä, Herra. Me pidimme Häntä lyötynä ja vaivattuna. Mutta Hän oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden. Jumalan Mestarteosta oli lyöty, ja Häntä haavoitettiin meidän rikkomustemme tähden; ja Hänen haavoillansa meidät parannettiin. Paranna sairaat, Herra, Sinun Jumalallisessa läsnäolossasi nyt, tietäessämme, että Sinä olet täällä.

ei kansa, vaan kansakunnat. Tämä on paras koko joukosta, ja se on mennyttä. Sitten, jos kansakunnat ovat mennyttä, maailma on mennyttä. Entä seurakunnat? Minun mielipiteeni mukaan helluntailaiset olivat parasta mitä heillä on ollut; mutta se on mennyttä. Oi Jumala, ole armollinen meille!

²⁰⁷ Jos te että tunne Häntä, niin olkaa hyvät ja pitäkää kiirettä, kiirehtikää! Jos tunnet Elämän vetoa, tulkaa ulos synneistänne, tulkaa ulos niistä asioista joissa te olette, tulkaa Jyvään nopeasti. Te tulette kuolemaan varressa tai kuoressa. Rukoilkaa,

Sillä aikaa, kun nyt laulamme. “Minä rakastan Häntä.”

Se on teidän käsissänne nyt. Meillä ei ole kirkkokuntaa eikä mitään muutakaan, meillä on vain Kristus. Olette tervetulleet palvomaan Häntä kanssamme, siihen asti, kun Hän tulee. Me emme voi panna nimeänne kirjaan, koska meillä ei ole kirjoja. Me haluamme, että teidän nimenne on Elämänkirjassa. Ja te voitte tehdä sen vain syntymisen kautta. Ettekö tekisi sitä juuri nyt? Pyytäkää Kristukselta uutta elämää, ja pyytäkää, että Hän toisi teidät sisälle ja panisi nimenne Hänen Kirjaansa, jos se ei ole siellä. Sitten te voitte olla yhteydessä kanssamme, olisimme iloiset siitä... Minä rakastan Häntä...

²⁰⁸ Rakas Jumala, auta jokaista henkilöä nyt tekemään inventaario, nähdäksemme josko me olemme Hänessä. Sinä rakastit meitä. Sinua lyötiin meidän vuoksemme. Ja me pidimme Sinut Jumalan lyömänä ja vaivaamana. Minä rukoulen, Jumala, että Sinä kutsuisit jokaisen. Herra, puhu minun lapsilleni, minun rakkailleni ja minun ystäville. Suo se, Herra, juuri nyt, Jeesuksen Kristuksen nimen kautta.

²⁰⁹ Älä salli kenenkään odottaa liian pitkään, Herra. Se näyttää olevan kauhean lähellä. Sato on todella kypsää. Jumalan suuri puimuri on pyyhkäisevä maan lävitse yhtenä näistä päivistä; oljet tulevat lentelemään ympäriinsä, mutta Vehnä tulee kerätyksi aittaan, se otetaan ylös, sillä Siinä on Elämä. Suo Herra, vastaus jokaiseen pyyntöön, niin että jokainen rukous olisi tuotu ilmi Sinun edessäsi.

²¹⁰ Minä rukoulen heidän puolestaan, Herra. Minä rukoulen, ettet Sinä antaisi yhdenkään täällä olevista tulla kadotetuksi, Herra. Heillä on vaikeuksia... He ovat ajaneet satoja maileja. Ja mitä hyvänsä me tarvitsemmekin, anna se meille, Herra, mikä hyvänsä on hyväksi meille, Herra. Ei sitä, mikä on hyvä meidän silmissämme, vaan sitä mikä on

sellaisilla ehdoilla. Enkä halua olla sellainen teeskentelijä, että tekisin niin.

Niinpä minä sanon heille: “Ei, minä saarnaan vain sen mitä Jumala panee sydämelleni, ja siinä kaikki.” Näettekö? Ja olen varma, että se ei tule olemaan mitään sellaista, mitä he yrittävät saada minut opettamaan. Kolminaisuuskasteita ja muuta sen kaltaista, joiden kanssa he touhuavat. Ei.

¹⁹ Mutta veli Boze on pyytännyt minua suureen konventtiin. Hän on juuri näkemäisillään päivänvalon siitä mitä me uskomme. Niinpä minä olen pyytännyt lupaa mennä sinne, niin kuin menisin metsästysretkelle. Jos he päästävät minut sinne, niin menen metsästämään... Jos saan jonkun antamaan minulle virallisen kutsun metsästykseen. Ja sitten, kun tulen sinne, tuo lääkäri siellä lähetystössä on henkilökohtainen ystäväni Chicagosta. Ja niin pian, kun olen päässyt sinne, hän tulee sanomaan: “Tämähän on veli Branham, pitäkäämme kokous.” Niinpä sen jälkeen, kun jo olen siellä, lähetystö ei voi kieltää sitä minulta. Niinpä he nyt yrittävät järjestellä sitä siellä, ja jos se on Jumalan tahto, niin se tulee tapahtumaan sillä tavalla. Se on jätetty Hänelle. Jos ei se tapahdu, niin tulen ilmoittamaan siitä teille.

²⁰ Ja, jos se silloin on Jumalan tahto, niin tulen puhumaan Seitsemästä Pasuunasta. Ja kokoukset tulevat kestämaan noin kahdeksan päivää. Emmekä me tule pitämään niitä täällä tabernaakkelissa; me ehkä yritämme saada tämän juhlasalin täällä.

²¹ En koskaan ajatellut tätä uutta juhlasalia, joka juuri on rakennettu tänne. Se on tarkalleen samalla paikalla, missä ensikertaa näin Jeesuksen näyssä. Tuo juhlasali on rakennettu samalle paikalle ja kävin katsomassa sitä tässä eräänä päivänä. Ja, kun näin Hänet Hän katsoi itää kohden. Te muistatte kuulleenne minun kertoneen siitä, kun olin siellä rukoilemassa isäni puolesta, pienenä poikana, ollessani vain nuori saarnaaja. Se on missä näin Hänet. Astuin sivulle katsoakseni Häntä. Hänen päänsä oli käännetty niin, että se oli sivuttain minua kohden. Minä jatkoin liikkumistani ja rykäisin siellä salvianiityllä. Ja minä jatkoin tarkkaamistani, eikä Hän kääntynyt ympäri. Minä sanoin Hänen Nimensä, Jeesus, ja Hän kääntyi ympäri ja ojensi käsivartensa minua kohden. Ja se on kaikki mitä voin muistaa tapahtuneen, ennen päivän nousua. Ja niinpä tulin sieltä pois vasta päivännousun aikaan Niin

ehkäpä Herra antaa minun saarnata noista Pasuunoista siellä. Missä tahansa se onkin, tapahtukoon Jumalan tahto.

²² Avatkaa nyt Raamattunne Jesajan 53. luvun kohdalta. Me luotamme nyt siihen, että Jumala tulee siunaamaan meidän heikot yrityksemme, tullessamme yhteen tänä aamuna. Me tulemme juuri Philadelphiasta, missä olin Täyden Evankeliumin Liikemiesten konventissa, kuuntelemassa heidän erilaisia todistuksiaan ja niin edelleen.

²³ Sitten ollessamme tulossa... Billy Paul, ja minä ja Rebekka, ja Collinsin pikku tyttö, Betty Collins... Ja Billy on hyvä nukkumaan ja Rebekka on vielä parempi. Ja niinpä minä keskustelin Bettyn kanssa. Hän istui Rebekan kanssa takaistuimella. Ja näin jotakin tapahtuvan tiellä. Ja, kun se tapahtui, jokin osui minuun. Ja Betty, jos hän on täällä, hän pani merkille, että lakkasin puhumasta ja aloin kirjoittaa jotakin muistiin. Se on missä sain tämän tekstini tätä aamua varten.

²⁴ Nouskaamme nyt jaloillemme... Me seisomme kunnioituksesta Jumalan Sanaa kohtaan nyt, kun luen Jesajan 53. luvun:

Kuka on uskonut; meidän selostuksemme? ja kenelle on Herran käsivarsi paljastettu?

Huomatkaa, se on alusta alkaen kysymys.

Sillä hän on kasvava hänen edessään kuin hento kasvi, ja kuin juuri kuivasta maasta: hänellä ei ole muotoa eikä sievyyttä; ja, kun me tulemme näkemään hänet, hänessä ei ole kauneutta jota me haluaisimme.

Hän on miesten ylenkatsoma ja hylkäämä; murheen mies, ja surun tuttava: ja me kätkimme niin kuin se oli meidän kasvomme häneltä; hän oli halveksittu ja me emme arvostaneet häntä.

Varmasti hän kantoi meidän murheemme, ja on kuljettanut meidän surumme: Kuitenkin me pidimme häntä lyötynä, Jumalan lyömänä, ja vaivaamana.

Mutta hän oli haavoitettu meidän rikkomustemme vuoksi, hän oli runneltu meidän vääryksiemme tähden: kuritus oli hänen yllään, että meillä rauha olisi; ja hänen haavojensa kanssa meidät parannettiin.

²⁰¹ Olkaa kiitollinen, Seurakunta, olkaa kiitolliset siitä missä te olette tänään, jos olette Kristuksessa. Muistakaa, kaikki tuo Elämä tullaan kokoamaan suoraan Jyvään, ylösnousemusta varten, mutta varsi ja loput siitä täytyy polttaa. Kuori ja kaikki muu täytyy hävittää, ja se tullaan hävittämään. Älkää luottako noihin kirkkokuntiin. Pysykää te Sanassa, Elämässä. Jumala ja Hänen Mestarioksensa.

²⁰² Sitten, mitä se on Tuhatvuotisvaltakunnassa? Kristus ja Hänen Morsiamensa Tuhatvuotisvaltakunnan puutarhassa. Aamen!

*Minä rakastan Häntä,
Minä rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti minua,
Ja osti pelastukseni Golgatan puulla.*

²⁰³ Se on missä Häntä lyötiin. Me arvostimme Hänet lyödyksi, Jumalan lyömäksi ja vaivaamaksi. Mutta Hänet haavoitettiin meidän rikkomustemme tähden, ja Hänet runneltiin meidän pahojen tekojemme vuoksi.

²⁰⁴ Onko täällä ketään, joka ei ole tuossa Jyvässä tänä aamuna? Nyt, kun Elämä on vetämässä viimeistä osaansa ulos kuoresta, kuoren kuivuessa... Kuinka moni tietää, että helluntaiseurakunta on kuivumassa? Mitä se on? Elämä jättää sen. Suoraan sanoen, se on jo lähtenyt.. Ja, jos tuo Morsian oli valmis katselmuksessa, niin ihmettelenpä, jos Morsianta ei silloin vielä olisi valmistettu.

*Minä rakastan Häntä,
Minä rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti minua,
Ja osti pelastukseni Golgatan puulla.*

²⁰⁵ Päämme nyt ollessa kumarrettuina. Onko täällä joitakin, jotka haluaisivat tulla muistetuiksi? Jos te tunnette, että te että ole... Ystävät, se on liian selvää. Minulla ei koskaan elämässäni ole ollut näkyä, niin ettei jotakin olisi seurannut sitä. Minä kerron Totuuden. Jos olen kertonut Totuuden kaikkina näinä toisina kertoina, ja Jumala on todistanut sen, niin silloin minä kerron Totuuden tälläkin kerralla.

²⁰⁶ En tiedä missä päivässä me elämme, mutta tiedän, että mitään ei ole jäljellä. Ei voi nousta poliitikkoa esiin, joka voisi oikaista näitä asioita. Poliitikot ja kansakunnat ovat menneitä. Oi, Jumala! Voitteko päästä tarpeeksi syvälle siihen tunteeksenne sen. Kansakunnat ovat menneitä, -

astuivat jotenkin ulos hieman oikealle sivulle, ja näytti siltä kuin he olisivat yrittäneet päästä takaisin jonoon, mennessään ohitse. He ohittivat minut suunnilleen siltä etäisyydeltä kuin tuo seinä on minusta. Ja minä seisoin siellä, ja sitten minä näin heidän vain liikkuvan eteenpäin ja häipyvän näkyvistä.

Mutta pankaa merkillle, että seurakunta tuli esiin vain kerran, jokaisen kansakunnan seurakunta. Mutta Morsian tuli kahdesti. Ymmärrätkö mitä se oli? Tietämättä sitä, mutta verratkaapa sitä tänänaamuksen sanomani kanssa. En tiennyt sitä, näettekö?

¹⁹⁷ Siemen putosi maahan Nikeassa. Se oli alkuperäinen siemen. Ja Morsian tulee näiden kirkkokurinallisten vaiheiden kautta, jotka tulivat olemassaoloon vain kerran. Mutta Morsian on palaava takaisin viimeisissä päivissä. "Minä tulen palauttamaan ennalleen." Näettekö? Mestari-teos on nostettu ylös. Se on syy miksi Morsian katselmoitiin toisen kerran. Hänet katselmoitiin ensimmäisen kerran ja sitten Hänet katselmoitiin toisen kerran. Ja toisella kerralla Hän on täydellisesti samanlainen kuin Hän oli ensimmäisellä kerralla. Oi, Jumala, ole armollinen! Kiire, kiire, kiire! Elämä tulee Jyväksi todella nopeasti! Näettekö?

¹⁹⁸ Yksikään toisista ei enää koskaan tullut esiin. He menivät ulos, eivätkä enää milloinkaan palaa. Mutta Morsian tuli takaisin koska Morsian on Alpha ja Omega. Jumala, Suuri Kuvanveistäjä on valmistanut Mestari-teoksensa, sillä se on palanen Hänen ensimmäisestä Mestari-teoksestaan. Niin kuin Hän teki Eedenin puutarhassa, ottaessaan siitä pois palasen, josta Hän valmisti toisen, joka pilattiin ja lankesi. Ja nyt Hän on käyttänyt kaiken tämän ajan rakentaakseen sen uudelleen. Ja Hän toi esiin tämän Mestari-teoksen, jota lyötiin, - jotta tämä irtilyöty palanen voisi tuoda jälleen takaisin tuon Mestari-teoksen.

¹⁹⁹ Mestari-teos ja Jumalan Poika - Mestari-teos ja Morsian... Ja se on osa Hänestä, minkä täytyy olla Sanan täyttäminen. Sana on täyttynyt, ja me olemme valmiit Herran tulemusta varten.

²⁰⁰ Oi, Elävän Jumalan Seurakunta, kumartakaa sydämenne ja itsenne Jumalan edessä! Nämä asiat ovat totta. Minä tiedän, että se kuulostaa siltä kuin sellainen suuri asia kuin tämän tulee olla, olisi niin levittäytynyt yli kansakuntien; mutta se ei koskaan ollut niin. Hän ei muuta Hänen tapaansa.

Kaikki me niin kuin lampaat olimme menneet eksyksiin; me olimme kääntyneet joka ainoa omalle tielle; ja Herra oli pannut hänen ylleen kaikkien meidän vääryydet.

Hän oli sorrettu, ja hän oli kiusattu., kuitenkin hän ei suutaan avannut: hän oli tuotu kuin karitsa teurastettavaksi, ja niin kuin lammas keritsijänsä edessä on vaiti, niin ei hänkään suutansa avannut.

Hänet otettiin vankilasta ja tuomiosta? ja kuka tulee ilmoittamaan hänen sukupolvensa? sillä hänet leikattiin pois elävien maasta: minun kansani rikkomusten vuoksi hän oli lyöty.

Ja hän valmisti hautansa pahan kanssa, ja rikkaan kanssa kuolemassaan;

Koska hän ei ollut tehnyt mitään väkivaltaa, eikä hänen suussaan ollut petosta.

Kuitenkin se miellytti Herraa ruhjoa hänet; hän pani hänet murehtimaan: kun sinä tulet tekemään - hänen sielunsa uhriksi syntiä varten, hän tulee näkemään siemenensä, ja pitkittämään päivänsä, ja Herran tahto on menestyvä hänen kädessään.

Ja hän tulee näkemään sielunsa synnytyksen kivuista tuloksen, ja tulee olemaan tyytyväinen: hänen tiedollaan tulee minun vanhurskas palvelijani vanhurskauttamaan monta; sillä hän on kantava heidän vääryytensä.

Sen tähden minä tulen jakamaan hänelle osan suuren kanssa, ja hän on jakava saaliin voimakkaan kanssa; koska hän vuodatti sielunsa kuolemaan: ja hänet oli laskettu pahantekijäin joukkoon; ja hän kantoi monien synnin, ja valmisti välityksen pahantekijöitä varten.

²⁵ Isä Jumala, Sinun Sanasi on Valo, Valo, joka valaisee jokaisen uskovaisten polun Jumalan läsnäoloon, kuljettaessamme sitä taskulampun tavoin kädessämme. Sinä et ole antanut niin paljoa, että voisimme nähdä lopun jo alussa, mutta minä vaellan uskossa. Mutta niin kuin mies kulkee pimeään metsän lävitse yöllä, ja se on missä me olemme; niin se valo, jota hän pitää kädessään, antaa valoa vain askel askeleelta. Ja, vaikka polku viekin ylöspäin, niin me vain vaellamme Valon kanssa. Ja voikoon Valo tänään loistaa Sanan ylle, johdattamaan

meitä yhden askelen lähemmäksi Jumalan Valtakuntaa. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen. Istuutukaa.

²⁶ Aihe, josta haluan puhua tänään seurakunnalle, on *Mestari-teos*. Voi tuntua kovasti oudolta ottaa tämänkaltaisen Raamatunpaikka, joka käsittelee kaikkein ruhjotuinta ja murhaavinta kuvaa Raamatussa. Raamatun puhuessa siitä kuinka tämä Täydellinen Palvelija oli lyöty, runneltu ja revitty, ja kuitenkin kutsumme siitä tekstimme nimeksi *Mestari-teos*. Se on hyvin outoa.

²⁷ Ajattelen tänä aamuna sitä mitä tapahtui, kun menen taaksepäin ajassa muutamia vuosia. Minut oli kutsuttu Forest Lawniin, joka on Kaliforniassa, Los Angelesin yläpuolella. Ensisijaisena tarkoitukseni mennessäni sinne oli vierailla Aimee Semple McPhersonin haudalla, joka alkoi tuon Foursquare-liikkeen. Ja minä kävin hänen haudallaan. Vaikka olenkin erimieltä siitä, että nainen olisi sananpalvelija, niin kuitenkin sydämessäni minä ihailen ja kunnioitan sitä minkä puolesta hän seiso - vainon hetkessä, ja minkä kaiken lävitse hänen täytyi mennä sinä aikana, kun hän oli täällä maan päällä. Ja sitten hänen rakastettu poikansa on minun hyvä ystäväni, Rolf McPherson.

²⁸ Ja saarnaajaryhmänä me menimme sinne. Eikä meillä ollut aikaa käydä siellä missä he polttavat noita ruumiita ja panevat ne sinne seinustalle pieniin rasioihin.

²⁹ Ja siellä heillä on joitakin huomattavia asioita kuten tuo maalaus Viimeinen Ateria. Se on valaistu auringon valolla. Ja heillä on siellä jonkinlainen sulkija... Kun he menevät sisälle, on valoisaa; ja, kun he sitten alkavat puhua se alkaa pimentyä. Ja jonkun ajan kuluttua on kokonaan pimeätä, ja sitten ihmiset lähtevät ulos.

³⁰ Ja tuo nainen, joka piti hallussaan tuota salaisuutta kuinka hakata tämä lasi sille paikalle, kuinka tehdä näitä kuvia, tuo salaisuus tuli perheen kautta monien vuosien takaa. Tuo taide kulki aina lapsille ja viimeinen heistä oli tämä nainen. Ja, kun he olivat sulattamassa ja polttamassa lasia tuota kuvaa varten Juudas Iskariotista, se hajosi. Niinpä he yrittivät uudestaan. Ja se hajosi jälleen. Ja tuo nainen sanoi: "Ehkä meidän Herramme ei halua Hänen vihollisensa kuvaa itsensä rinnalle." Ja hän sanoi: "Jos se vielä räjähtää, niin me emme tule valmistamaan kuvaa." Mutta, sillä kerralla se säilyi ehjänä. Tietenkin se oli erikoinen asia, että niin saattoi tapahtua.

ensin toiselle puolelle ja sitten toiselle, ja sitten he jatkoivat kävelyään sillä tavalla.

¹⁹³ Ja minä aloin painaa päätäni kumaraan, ja hän sanoi: "Odota, Morsiamen täytyy tulla uudestaan." Ja minä katsoin, ja tässä he tulivat jälleen. Ja he kulkivat ohitse, miellyttävän näköisiä pikku naisia. He kaikki katsoivat suoraan minuun kulkiessaan ohitse. Minä panin meikille, että jokainen niistä oli puettu eri tavalla. Ja yhdellä siellä takana oli pitkä tukka roikkumassa alhaalla ja hän oli kiertänyt sen ympäri tällä tavalla, saattoi olla saksalainen tai jotakin sellaista... Ja minä katselin niitä. Ja sitten, kun he alkoivat poistua, niin kaksi tai kolme viimeistä heistä... sekosivat tahdista. Ja minä aion huutaa heille, ja he yrittivät päästä takaisin tahtiin. Ja minä näin heidät vain - näky vain haihtui pois ja erkani minusta.

¹⁹⁴ No niin, tässä on sen tulkinta. Syy... Nyt muistakaa. Olin juuri kirjoittamassa... En ollut vielä lopettanut näiden muistiinpanojen kirjoittamista. Mutta saarnatessani tänä aamuna, minä huomasin saarnaavani juuri tästä asiasta. Panitteko merkille, että seurakunta vain tuli katselmukseen... Tämä on totuus, ystävät. Taivaallinen Isä, joka kirjoittaa Sanan tietää, että kerron totuuden. Näettehän? Minä tiedän sanovani vain totuuden. Enkä tiennyt sitä kuin vain muutama minuutti sitten, näytti siltä kuin... tai aivan lähiaikoina...

Panitteko merkille, että Morsian tuli näkyviin kahdesti? Ensimmäinen Siemen ja Toinen Siemen, molemmat heistä tarkalleen samanlaisina. Syynä siihen, että he olivat pukeutuneet erilaisesti on se, että he tulevat kaikista kansakunnista, Morsian koostuu niistä kaikista. Joka ainoalla oli pitkät hiukset, eikä mitään make-uppia, he olivat todella sieviä tyttöjä. Ja he katsoivat minuun. Se edusti jälleen sitä, että Morsian tulee esiin kaikista kansakunnista. Näettekö? Jokainen niistä edusti kansakuntaa, marssien täydellisesti linjassa Sanan kanssa.

¹⁹⁵ Ja sitten minun täytyy valvoa häntä. Hän tulee sekoamaan tahdista Sanan kanssa, jos en valvo häntä, kun hän kulkee ohitse. Ehkäpä se on minun aikani ohitse, kun olen lopettanut, tai mitä hyvänsä se onkin.

¹⁹⁶ Tarkatkaa! He tulivat takaisin, yrittäen parastaan. He olivat tulossa takaisin; he olivat tulossa linjaan, koska he olivat katsomassa jonnekin muualle, katsoivat tuota seurakuntaa, joka juuri oli mennyt sekasortoon. Mutta kaksi... Eivät etumaiset, vaan viimeiset kaksi tai kolme heistä

katselin häntä. Ja Hän kulki ohitse. Sitten sanottiin: “Se oli Morsian. Nyt me katselmoimme seurakunnat.” Ja he tulivat. Ja näin niiden tulevan. Ja, kun ne tulivat sinne ylös, niin jokainen näytti toistaan pahemmalta. En ole milloinkaan elämäni aikana nähnyt niin saastaista joukkoa. Ja, kun hän sanoi: “Seuraavaksi...” Kuulin ääntä ja sanottiin: “Seuraavaksi, tässä tulee Amerikan ryhmä.”

¹⁹⁰ Minä olen amerikkalainen, mutta tämä teki minut sairaaksi. En ole tarpeeksi kaunopuheinen kertoakseni sekalaisen seurakunnan edessä mitä tapahtui... Teidän täytyy lukea rivien välistä. Mutta, kun nuo naiset tulivat, niin heidän johtajansa oli noita. Hänellä oli valtavan pitkä nenä ja valtavan suuri suu. Ja kaikki he olivat pukeutuneet vaatteisiin, jotka olivat jotenkin matalalla täällä, mutta yläosa oli vain kuin noin puolen tuuman levyinen nauha, joka kulki näin ylöspäin ja kiersi niskan ympäri tällä tavalla. Ja jokaisella naisella oli jotakin yllään aivan kuin... Monet teistä muistatte kuinka vuosia sitten oli tapana leikata sanomalehtiä sillä tavalla suikaleiksi, ja ne riippuivat ovissa ja ikkunoissa pitäen kärpäset ulkona.

¹⁹¹ Kuinka moni muistaa sen? Tehän tiedätte. Luulen, että teillä oli tapana käyttää sitä karnevaaleissa, sellaista suikaleiksi leikattua silkkipaperia. Heillä oli jotakin sen kaltaista, jota he pitivät alaosansa edessä. Kokonaisuudessaan he olivat muuten alasti. Ja jokaisella heistä oli hiukset leikatut todella lyhyiksi, ja kiharretut aivan sykkyrälle. Todella lyhyet hiukset ja täysi make-up. Ehdottomasti se ei näyttänyt miltään muulta kuin katuprostituoituilta. Ja he kävelivät tämän paperin kanssa. Ja minkälaista karkeutta! No niin, he pitivät tuota paperia edessään, mutta kun he kulkivat tuon katselmointikorokkeen ohitse, niin heidän selkäpuolensa... Ja nähdä se tapa miten he käyttivät kaikkein etummaisista ja takimmaisista osiaan, ja kuinka he toimivat... Minä ajattelin: “Onko tuo seurakunta?”

¹⁹² Ja siellä hän meni. Ja he lauloivat näitä twist-and-roll lauluja, tiedättehän, tai miksi te niitä kutsutte, menen alaspäin... laulaen sillä tavalla... Minä sanoin: “Onko tuo seurakunta?” Ja minä seisoin siellä itkien sydämessäni. Ja tämä noita... Minun mielipiteeni mukaan se ei ole mitään muuta kuin tuo Kirkkojen maailmanneuvosto, joka oli johdattamassa heitä tietä alaspäin, minne he olivat menossa. He menivät pois vasemmalle ja häipyivät sekasotkuksi, yhä soittaen tätä musiikkia, aikaansaaden näitä todella kummallisia ääniä, ja ravistellen vartaloitaan

³¹ Mutta sitten, yksi suurimmista asioista, joka kiinnosti minua Forest Lawnsissa, oli Michelangelon suuri kuvapatsas Mooseksesta. Siellä se tietenkin on jäljitelmänä. Se ei ole alkuperäinen. Mutta se oli suuri mestariteos. Ja seistessäni katselemassa sitä, minä pidin siitä, se näytti edustavan jotakin, siinä oli jotakin.

³² Minä pidän kovasti taiteesta. Minä uskon, että Jumala on taiteessa. Uskon, että Jumala on musiikissa. Uskon, että Jumala on luonnossa. Jumala on kaikkialla. Ja mikä hyvänsä mikä on vastoin alkuperäistä, on vääristeltyä. Jumala on tanssissa, ei senkaltaisessa tanssissa, jota teillä on täällä, mutta kun Jumalan pojat ja tyttäret ovat Jumalan Hengessä, silloin se on tanssia. Mutta se mitä minun täytyi sietää aina kello kahteen asti tänä aamuna siellä sivukadulla, se on sen vääristelyä.

³³ Tuo Michelangelon mestariteos, jonka hän oli tehnyt - sen tekeminen maksoi hänelle jotakin. Hän oli suurmies. Ja se otti suuren osan hänen elämästään, ja häneltä kului monia monia vuosia sen veistämiseen... Hän vain otti lohkareen marmoria ja veisteli sitä vuosikausia.. Ja vain tuolla miehellä, kuvanveistäjällä itsellään oli mielessään se, mitä hän yritti tehdä; hän oli tuo ainoa. Te saatoitte kävellä hänen luokseen ja sanoa: “Minkä vuoksi sinä naputtelet tuota kivenlohkareta?” Ulkopuoliselle, joka ei tiennyt mitä hänellä oli sydämessään, se oli hölynpölyä. Mutta tuolla miehellä, kuvanveistäjällä itsellään oli näky mielessään siitä mitä hän yrittäisi tehdä. Ja hän yritti tuottaa sitä mikä hänellä oli mielessään, kuvapatsaan muodossa. Ja tästä syystä hän jatkoi sen kaivamista ulos siitä kivistä.

³⁴ Ja tehdäkseen sen, teidän täytyy aloittaa oikein alussa ja teidän täytyy seurata kaavaa. Te että voi ottaa jotakin pientä osaa aloittaaksenne, kuten: “Me tulemme tekemään sen tällä tavalla, Ei, minä uskon...” Ei, hänellä on oltava tarkka kaava. Ja mielessään hänellä on tuo kaavakuva. Eikä hän voi tehdä muutosta tuohon kaavaan. Nyt, jotta hän voisi tehdä sen, hänen täytyi piirtää se mielessään, koska meillä ei ole olemassa kuvaa Mooseksesta - mutta hänen mielessään hänen täytyi saada kuva tarkalleen siitä mitä Mooses oli.

³⁵ Aito kuvanveistäjä on innoitettu, kuten aito runoilijakin, tai mikä hyvänsä aito laulaja, musikantti, tai mitä hyvänsä se onkin. Kaiken todellisen täytyy tulla inspiraation kautta. Michelangelolla on täytynyt olla inspiraatio siitä miltä Mooses todella näytti, ja hänen mielensä sai otteen siitä mitä Mooseksen on täytynyt olla. Niinpä hän alkoi leikata

tuota kaavaa ulos tästä suuresta marmoripalasesta, tullen lähemmäksi ja lähemmäksi, teroitellen sitä, kunnes hänellä lopulta oli todellinen kuva siitä mitä hänellä on täytynyt olla mielessään.

³⁶ Ja sitten, kun hän oli saanut kaiken niin täydelliseksi, jokainen kulma oli poissa ja jokainen paikka hangattu, silmät aivan oikein, hiukset ja parta ja kaikki aivan sillä tavalla kuin se oli, hän astaiti taaksepäin ja katseli sitä. Ajattelen noita monia, monia raskaan työn vuosia ja sitä kuinka hänen on täytynyt pitää tuo sama kuva koko ajan mielessään siitä mitä hän tulisi tekemään. Ja vain ajatelkaa tuota näkyä hänen mielessään niin monien vuosien aikana, saadakseen sen näyttämään aivan tarkalleen siltä - ensin hän oli saanut näyn siitä - ja kuinka hänen täytyikään työskennellä tuon näyn mukaisesti, leikkellessään siitä palasia pois... Ja, kun se tuli viimeistelyvaiheeseen, ja vihdoinkin todella täydelliseksi, hän seisoikin katselemassa sitä vasara kädessään tuona aamuna. Ja hän oli niin elävoitunut katsellessaan sitä, koska tuo hänen mielessään ollut näky seisoikin hänen edessään todellisuutena. Mitä hän oli nähnyt ja hänen käsityksensä siitä mitä Mooses oli, oli ottanut muodon hänen kasvojensa edessä, se mitä hänellä oli ollut sydämellään kaikkina näinä vuosina. Työskentelystä, ja murheen hetkistä, epätoivosta ja arvostelusta huolimatta, hän pysyi tarkalleen tuon näyn kanssa, kunnes se lopulta tuli valmiiksi.

³⁷ Ja sitten, kun se oli valmistunut, hän astui taaksepäin tuo kuvanveistäjän vasara kädessään ja hän katseli tuota patsasta. Ja tuon näyn inspiraatio, jonka hän oli nähnyt, siitä kuinka tehdä se, innoitti hänet siinä mitassa, että hän menetti malttinsa, ja iski sitä polveen ja sanoi: "Puhu!"

³⁸ Ja nyt tuon suuren kuvan oikeassa polvessa on tuo virheellisyys. Se on noin kuusi tuumaa polven yläpuolella. Minä koetin sitä kädelläni, ja se on suunnilleen näin syvä.

³⁹ Sen jälkeen, kun hän oli käyttänyt kaiken tuon ajan, vuosia ja vuosia tehdäksensä sen, hän sitten sen vaikuttamana, kun hän näki sen täytyvän, mitä hän oli nähnyt sydämessään, näyssään, ja mitä hän oli halunnut nähdä, se oli valmis. Ja, kun se oli valmistunut, sai hän sellaisen inspiraation, että hän lopulta ajatteli, että hänen oman mestariteoksensa tulisi puhua takaisin hänelle. Hän löi sitä jalkaan ja huusi: "Puhu!" Ja se sai aikaan tuon virheellisyyden siinä. Se teki tuon kuvan virheelliseksi.

sen ja heitti roskakoriin. Mutta, kun hän oli saanut koko inspiraationsa paperille, silloin maailmalla oli mestariteos." Oi, kuinka Sana leikkaakaan, mutta se tuottaa Mestariteoksia. Se ottaa kaiken kuoren ja varren pois, ja synnyttää Mestariteoksen.

¹⁸⁶ Minulla on noin seitsemän minuuttia aikaa kertoa teille mitä tapahtui toissapäivänä, ja vielä päästä lähtemään pois oikeaan aikaan. Heinäkuun kolmantena, minä istuin täällä ostoskeskuksessa, juuri täällä meitä vastapäätä. Olen ollut Pigallella, Roomassa, Ranskassa, ja olen ollut New Yorkissa ja Los Angelesissa; mutta likaisin joukko naisia, mitä koskaan elämässäni olen nähnyt, on Jeffersonvillessä, Indianassa. En ole milloinkaan nähnyt niin paljon saastaa koko elämäni aikana, kuin mitä näin niissä ihmisissä. Istuin siellä kunnes sydäntäni särki ja Herra antoi minulle näyn. Minä tulen nyt kertomaan tuon näyn. En tiedä voinko tulkita sitä, mutta tulen nyt kertomaan tuon näyn ensimmäistä kertaa.

¹⁸⁷ Menin transsitilaan. Ja tehdessäni niin, siellä oli joku minun kanssani. Minä en nähnyt tuota henkilöä, se oli vain ääni. Ja minä katsoin tänne päin ja hän sanoi: "Morsian on tuleva näkyviin ennakkokatselmusta varten." Ja minä katsoin ja näin, tulemassa minua kohden oli kaikkein kaunein joukko siististi pukeutuneita naisia mitä koskaan elämässäni olen nähnyt. Mutta jokainen heistä näytti olevan pukeutunut eri tavalla. Heillä kaikilla oli pitkä tukka. Ja heillä oli pitkät hihat ja hameet ja niin edelleen, he olivat nuoria naisia. He näyttivät olevan, sanoisinko ehkä, kaksikymmentävuotiaita.

¹⁸⁸ Minulla on nyt Raamattu avoinna täällä edessäni. Voin sanoa ainoastaan mitä olen nähnyt. Jos te kysytte: "Mitä sinä katsot?" Sanoisin katsovani kelloa. "Mitä sinä katsot?" Katselen ihmisiä. "Mitä sinä katsot?" Katson Raamattua. Tämä on kuinka minä kerron totuuden; se on sen mitä minä näen. Ja voin sanoa vain sen, mitä olen nähnyt. En tiedä mitä se merkitsee, minun vain täytyy kertoa se teille.

¹⁸⁹ Mutta, kun tämä Morsian... Hän katsoi suoraan... Tuo, joka puhui minulle, ja minä - seisoi yhdessä; Ja tuo Morsian koostui puhtaimmista, miellyttävimmän näköisistä ihmisistä, mitä olen koskaan elämässäni nähnyt. Käytti siltä kuin niitä olisi ollut tusina tai enemmän, vain... En tiedä kuinka monta oli rinnakkain, mutta siellä vain oli ryhmä heitä. Ja se kulki ohitse, miellyttävä ilmapiiri, silmät ylöspäin suunnattuina, Hänen kulkiessaan ohitse. Oi, hän oli kaunis! Minä

tuona päivänä”, sanotaan Danielissa. Kyllä vaan. Näettehän, viisaat tulevat tuntemaan Jumalansa; he pitävät silmällä näitä asioita.

¹⁸¹ Mutta, kun näin sen tapahtuvan, ja nuo helluntailaiset seisomassa siellä hänen kanssaan... Jopa Oral Roberts katsoi minua tällä tavalla. Minä sanoin: “Oi, sentään!”

¹⁸² Hän seiso siellä koulutettuna ja kiillotettuna, tiedättehän, ja niin edelleen. Tämä ei ole se tapa miten Jumala kiillottaa Hänen omansa. Hän ei kiillota omiaan kuulutuksella; Hän kiillottaa nöyryydessä ja Hänen ilmoitetun Sanansa voimassa, muotoillen sen siksi Jyväksi, josta se oli lähtenyt.

¹⁸³ Joku sanoi minulle: “Veli Branham, on yksi sinua koskeva asia, jota en ymmärrä.” Minä sanoin: “Mikä se on?”

Seisoessani siellä eteishallissa... Arvelen, että sisar Dauch ja muut heistä, sen jälkeen, kun minä ja Bill olimme puristaneet heidän käsiään, kävelivät nurkan taakse tuon ihmisjoukon mukana. Eräs saarnaaja tunkeutui ihmisjoukon lävitse luokseni, kaulus ympäri käännettynä, ja hän sanoi: “Miksi sinun aina täytyy haukkua ihmisiä?” Hän sanoi: “Nuo ihmiset uskovat sinun olevan Jumalan palvelijan, ja sinun tulisi olla hellä ja miellyttävä heitä kohtaan ja muuta sellaista. Mutta joka kerta, kun kuulen sinun puhuvan, sinä haukut naisia siitä kuinka heillä on lyhyet hiuksen ja kuinka he käyttävät shortseja ja make-uppia ja kaikkia näitä muita asioita. Ja haukut ihmisiä siitä kuinka kylmiä, muodollisia ja välinpitämättömiä he ovat. Miksi sinä teet niin? Nuo ihmisethän rakastavat sinua; kuinka sinä voisit olla rakastavainen Jumalan poika ja tehdä senkaltaista?”

¹⁸⁴ Minä ajattelin: “Herra, anna minun vastata tälle älykkäälle miehelle. Anna minun vastata hänelle sillä tavalla, että hän hirttää itsensä omaan köyteensä.” Minä kysyin: “Herra, oletko koskaan luenut suuresta musiikin säveltäjästä nimeltään Beethoven?”

Hän sanoi: “Kyllä, varmasti olen luenut Beethovenista.”

¹⁸⁵ Minä sanoin: “Hän luultavasti repi roskapöntöittäin paperia, mutta hän antoi maailmalle mestariteoksia.” Hän ei enää koskaan avannut suutaan eikä sanonut yhtään sanaa. Minä sanoin: “Kun hän istui työhuoneessaan inspiraation alaisena, hän kirjoitti jotakin paperille. Sitten hän meni ja soitti sen. Ja, jos se ei kuulostanut oikealta, hän repi

⁴⁰ Minulle taas, tuo virhe on juuri se, joka tekee siitä mestariteoksen. Joku saattaa nyt ajatella toisin, te voitte ajatella sen pilaavan sen. Ei, minulle se teki sen siksi mitä se oli. Koska niin monen vuoden varovaisen työskentelyn jälkeen, mitä oli kulunut sen valmistamiseen, oli tullut todistetuksi, että hänen työnsä ei ollut ollut turhaan - se oli täydellinen, ja siitä syystä hän huusi: “Puhu!” Koska hän näki edessään sen, mitä hän oli kyennyt aikaansaamaan, hänen mielessään olleen näyn toteutuessa; ja sen vuoksi, ollessaan inspiraation alaisena, hän oli tehnyt jotakin mikä ei ollut järkevää, jotakin epätavallista; hän iski sitä, ja huusi: “Puhu!” Näettehän, hän ei olisi tehnyt sitä, jos hän olisi ajatellut. Mutta hän ei ajatellut. Sen näkeminen täydellisenä, mitä hänellä oli ollut mielessään, aiheutti tuon innoituksen.

⁴¹ Hänen aherruksensa ja väsymyksensä, ja pitkät yöt ja eristäytyminen maailmasta päiväkausiksi... Ja ehkä hän söi voileivän, hieroi sen päälle käsiään ja palasi työhönsä sanoen: “Ei, tuo ei ole aivan sillä tavalla kuin sen tulisi olla, siitä täytyy ottaa vähän pois”, ja hän jatkoi sen raaputtelemista. Sitten, kun hän oli nähnyt sen aivan täydellisenä, silloin hän näki sen todellisenä. Se negatiivi mikä oli ollut hänen mielessään, oli tullut todelliseksi; siitä oli tullut positiivi; ja siksi se teki vaikutuksen häneen. Se oli niin todellinen, että hänen täytyi huutaa: “Puhu!”

⁴² Minulle se oli heijastus, se oli kohteliaisuus hänen omalle työlleen, koska hänen oma työnsä innoitti hänet niin, että hän menetti malttinsa siinä mitassa, että hän löi sitä ja sanoi: “Puhu!”

⁴³ Seisoin siellä katselemassa tuota kuvapatsasta. Ajattelin niitä tunteja, jotka tuon miehen on täytynyt panna sen tekemiseen. Ja he sanoivat kuinka monta vuotta siihen oli mennyt. Hänelle se oli heijastus, koska siitä oli apua hänen suurelle taiteelleen, hänen suurelle työlleen, jota hän oli tekemässä. Ja, kun hän lopulta kykeni saavuttamaan se, oli se niin valtavaa.

⁴⁴ Kääntäkäämme nyt lehteä Michelangelolle, ja sulkekaamme tuo kirja. Ja avatkaamme toinen Kirja, ja lukekaamme Suuresta Kuvanveistäjästä, Kaikkivaltiaasta, jolla ennen kuin maailmaa oli tai sen perustuksiakaan oli laskettu, oli jo mielessään mitä Hän halusi. Ja Hän halusi tehdä miehen omaksi kuvakseen. Hän halusi tehdä todelliseksi jotakin, mikä oli hänellä näkynä, Hänen ajatuksissaan.

⁴⁵ Michelangelolle se oli hänen ajatustensa ominaisuus. Ja Jumala, Suuri Kuvanveistäjä, halusi tehdä miehen omaksi kuvakseen, ja Hän alkoi valmistaa häntä. Ja me huomaamme, että hänen alkaessaan rakentaa, niin ensimmäisenä ehkä olivat kalat, ja sitten linnut, ja sen jälkeen maanpäällä matelevat ja kaikki nuo monet asiat, jotka Hän toi esiin. Hän ei ollut niin kuin kuvanveistäjä, jonka täytyy ottaa jotakin mikä on luotu, ja hakata sille kuva. Hän oli iankaikkisten asioiden Kuvanveistäjä. Hän oli Kuvanveistäjä, joka voi luoda ja tuoda olemassaoloon sen mitä Hänellä oli mielessään tehdä; tai toisin sanoen, Hän voi tehdä raaka-aineet sille, mitä Hänen ominaisuutensa halusivat.

⁴⁶ Ja, kun Hän alkoi valmistaa näitä matelevia maanpäälle, kuten pieniä eläimiä, niin sitten Hän alkoi tuottaa sitä siitä korkeampaan muotoon. Ja lopulta Hän tuli suurempiin eläimiin, kuten leijoniin, tiikereihin ja karhuihin. Sitten Hän toi sen siitä marakatteihin ja apinoihin. Eikä se ollut niin kuin me ajattelemme kehitysoopin mukaisesti, että toinen tuli toisesta... vaan se oli täydellinen luominen, se oli Jumala työskentelemässä kaavan mukaan.

⁴⁷ Mutta lopulta tuli esiin maan päälle täydellisyys, ja se oli mies. Ja sitten Hän voi nähdä tuossa miehessä sen, että se näytti Häneltä itseltään. Hän oli heijastus siitä, mitä hänen Luojansa oli. Jumala oli nyt kyennyt saavuttamaan sen asian mitä Hän halusi, miehen, joka oli Hänen kuvansa.

⁴⁸ Ja sitten voisin sanoa tämän: että, kun Hän oli tehnyt tämän miehen, niin oli jotakin, mikä ei näyttänyt Hänestä aivan oikealta, koska hän oli yksin. Ja se on miten Jumala oli ollut - yksinään. Hän oli iankaikkinen. Ja nyt tuo mies myöskin, joka oli maan päällä, oli olemassa yksinään. Niinpä Hänen täytyi iskeä hieman hänen vasenta kylkeään, iskeä siitä irti palanen, josta Hän teki hänelle avun, vaimon. Silloin hän ei enää ollut yksinään; joku oli hänen kanssaan. Se oli Jumalan suuri työ.

⁴⁹ Ja Hän voi ottaa mestariteoksensa, kuten kuka hyvänsä suuri kuvanveistäjä... Ensiksikin, Hänellä oli mestariteos itsestänsä. Mutta nyt, kun Hän oli nähnyt, että tuo mestariteos oli yksinäinen, niin kuin Hän itsekin, joten Hän jakoi mestariteoksen, iskemällä sitä kylkeen, ja toi esiin avun, vaimon.

⁵⁰ Ja nyt, tehdäkseen kaksi yhdeksi, Hän pani heidät, kuten kuka hyvänsä suuri kuvanveistäjä, kauniille paikalle. Kuvanveistäjä ei tekisi

mestariteos-perhe on tullut jälleen - Kristus ja Morsian ovat valmiina tulemaan. Toinen Adam ja Toinen Eeva ovat nyt valmiit palaamaan takaisin kotiinsa. Ja se on kaikki ollut kuva lunastuksesta, joka tuo sen kaiken takaisin siihen mitä se oli. Näettekö, aivan tarkalleen. Tuoden sen jälleen takaisin.

¹⁷⁷ Eräänä päivänä olin täällä Kristittyjen Liikemiesten kanssa... Ja arvelen, että monet teistä olivat siellä. Kun kuulin tuon luterilaisen papin, tai saarnaajan, niin kuin hänen oletettiin olevan, seisovan siellä ja sanovan tuon naurettavan asian, ja tehden pilaa siitä mihin me uskomme... Ja nuo Täyden Evankeliumin Liikemiehet olivat kutsuneet tuon miehen sinne. Hänellä oli ympärikäännetty kaulus, niin kuin monilla heistä nykyään on. Hän sanoi: "Ihmiset kysyvät minulta, että miksi minä käänän kaulukseni ympäri. Kuinka sinut voidaan erottaa katolisesta papista?" Ja sitten hän sanoi: "Siinä ei ole mitään eroa, eikä tule ollakaan. Me olemme kaikki Jumalan lapsia." Hän sanoi: "Minä tunnen katolisen papin, joka on kaikkialla läsnä oleva, joka voi olla läsnä kaikkialla."

¹⁷⁸ Te että voi olla kaikkialla läsnä oleva, olematta kaikkیتietävä. Jumala ei ole vain kaikkialla läsnä oleva; Jumala on kaikkیتietävä. Kaikki tietäväisyys tekee Hänestä kaikkialla läsnä olevan, koska Hän tietää kaikki asiat. Mutta ollakseen olento, Hänen täytyy olla yksi olento. Mutta ollen kaikkیتietävä Hän voi olla kaikkialla läsnä oleva, koska Hän tietää kaikki asiat Hän tiesi ennen kuin maailmaa olikaan, kuinka monta kirppua, täitä tai hyönteistä tulisi olemaan, ja kuinka monta kertaa ne tulisivat räpäyttämään silmiään. Hän tiesi kaiken siitä, koska Hän on kaikkialla läsnä oleva. Ja te että voi olla kaikkیتietävä olematta ääretön. Näettekö? Ja on vain yksi ääretön, Jumala. Aamen!

¹⁷⁹ Mistä on kysymys? Se on perkele, joka vie heidät suoraan teurastettaviksi joka ainoan heistä mennessä siihen. Tarkalleen mitä Raamattu on sanonut. Ja tässä se on. Näettehän, se on tullut helluntailaisten keskuuteen, ja on vetänyt heidät suoraan, aivan kuin... Mikä aika!

¹⁸⁰ Tuon todistuksenantamisen jälkeen joku sanoi minulle... On hyvä asia, että en sanonut kovin paljon, koska he todennäköisesti olisivat panneet minut vankilaan siellä; mutta minä vain ajattelin: "Siinä se on." Ihmiset, joita on opetettu, tietävät. "Viisaat tulevat tuntemaan Jumalansa

takaisin alkuperäisen Sanan kanssa. Alpha ja Omega ovat sama. Hän sanoi: “Minä olen Alpha ja Omega.” Hän ei koskaan puhunut mitään siltä väliltä. “Minä olen Alpha ja Omega, Ensimmäinen ja Viimeinen.” Siinä se on!

¹⁷³ Ensimmäinen ja viimeinen palvelustehtävä ovat samanlaiset. Ensimmäinen Sanoma ja viimeinen Sanoma ovat samat. “Minä olen Alphassa; Minä olen Omegassa.” Siellä on oleva päivä, jota ei voida kutsua päiväksi eikä yöksi, mutta ehtoajassa on oleva Valo.” Näettekö? Alpha ja Omega; ensimmäinen on tullut viimeiseksi. Oi, veljeni, me voisimme pysytellä tuntikausia siinä.

¹⁷⁴ Suuri mestariteos, perheestä. Toinen Adam ja toinen Eeva nyt valmiina puutarhaa varten. Tuhattuotinen Valtakunta on takaisin maan päällä. Hallelujaa! Suuri Kuvanveistäjä ei jättänyt heitä makaamaan sinne. Hän käytti aikaa, niin kuin Hän teki miljoonien vuosien aikana, muotoillessaan ensimmäistä täydellistä paria. Ja he lankesivat. Nyt on kulunut tuhansia vuosia ja Hän on muotoillut sen uudestaan ja tässä he ovat valmiina.

¹⁷⁵ Mestariteos tuli ja lyötiin, ja Hänen kyljestään tuli esiin vaimo, joka on tuotu ylös saman prosessin kautta. Nyt tässä hän on jälleen takaisin, luonnon, Raamatun ja kaiken muunkin osoittaessa, että me olemme tulleet tähän.

*Kansakunnat hajoavat; Israel herää,
Merkit, jotka Raamattu on ennalta kertonut;
pakanain päivät ovat luetut, (Katsokaa tätä roskajoukkoa, joka meillä on!)
Ja kauhun täyteiset,
Palatkaa, Oi hajotetut, omaanne.*

Kyllä, teidän on parasta tulla sisälle nopeasti, jos ollenkaan aiotte tulla.

Valmistaudun nyt lopettamaan noin viiden tai kymmenen minuutin kuluttua.

¹⁷⁶ Huomatkaa. Suuri perheen mestariteos. Mies ja vaimo eivät voi todella olla perhe, elleivät he ole yksi. Heidän on oltava. Jos he eivät ole, he eivät ole hyvä perhe - vaimon vetäessä yhteen suuntaan ja miehen toiseen. Sellainen olisi kauhea perhe. Mutta yksimielisesti, rakkaudessa toinen toistaan kohtaan, se on perhe. Ja tämä oli nyt Jumalan mestariteos. Ja koko todellinen perhe täällä kuvaa sitä. Ja nyt

suurta mestariteosta ja sitten panisi sitä jonnekin kujalle, piiloon rakennusten taakse. Ja meidän Herramme sanoi meille: “Mies ei sytytä kynttilää ja pane sitä vakan alle.” Kun meistä tulee Jumala mestariteoksia, niin meitä ei ole pantu piiloon jonnekin kujalle, vaan meidän täytyy olla valona.

⁵¹ Niinpä me näemme, että sen jälkeen, kun Hän oli tehnyt tämän mestariteoksen, Hän asetti sen tänne maan päälle ja sen kauneimmalle paikalle, Eedenin puutarhaan. Hän asetti Mestariteoksensa, nuo kaksi, jotka olivat yksi; Eedenin puutarhaan. Kuinka sen onkaan täytynyt miellyttää Häntä, nähdä tämän mestariteoksen voivan hyvin. Sen jälkeen voimme nähdä, että Hän lepäsi, koska Hän oli niin tyytyväinen työhönsä.

⁵² Muistakaa nyt, että minun mielipiteeni mukaan mestariteos on tuo lyönti, joka pilasi Michelangelon mestariteoksen, Mooseksen kuvapatsaan. Ja se oli tuo isku, joka leikkasi Hänen mestariteoksensa kylkeä, joka toi ulos morsiamen. Ja nyt me näemme heidät kuin mestariteos-perheenä Eedenin puutarhassa. Kuinka kaunis se olikaan. Se niin miellytti Häntä, että Hän otti levon, sanoen: “Minä tulen lepäämään.”

⁵³ Mutta Sillä aikaa, kun Hän oli lepäämässä, ja luotti Mestariteokseensa, Hänen vihollisensa tuli ja löysi tämän suuren mestariteoksen; ja hän petoksella, ryömien puutarhan seittien alitse, pilasi tämän kauniin mestariteoksen. Hän pilasi sen niin, että se lankesi.

⁵⁴ Yritän nyt tarkata tuota kelloa. Ja pyysin veljenpoikaani Mikeä soittamaan kelloa kolmenkymmenen minuutin kuluttua, mutta hän ei tehnyt sitä ja olen jo ollut täällä kolmekymmentä minuuttia. Mutta me tulemme jatkamaan hieman pidempään. Näettehän, etten haluaisi rikkoa tuota ohjetta. Minä annoin tuon säännön ja tässä minä itse rikon oman sääntöni.

⁵⁵ Huomatkaa. Sitten Saatana, tuo pettäjä, joka oli tullut seinän lävitse, pilasi tämän mestariteoksen. Kuinka hän teki sen? Menen läheisempiin yksityiskohtiin siitä kuinka hän teki sen, Tämä mestariteos oli ympäröity Jumalan Sanan seinällä. Ja mestariteos, itsessään, oli suojattu tällä Sanalla; mutta tuo osa, joka lyötiin irti alkuperäisestä, meni tuon seinän toiselle puolelle ja antoi Saatanalle mahdollisuuden pilata sen. Ja tähän

tiedätte mitä minä uskon noista asioista, joten minun ei tarvitse puhua siitä. Mutta mestariteos oli särjetty.

⁵⁶ Mutta, kun Suuri Kuvanveistäjä oli nähnyt Perheensä, tuon mestariteoksen lankeavan, niin Hän ei ollut halukas jättämään sitä makaamaan sinne kasvot maata vasten ja pilattuna; Hän alkoi työskennellä välittömästi, rakentaakseen sen jälleen. Hän ei halunnut sen häviävän, jäävän sinne sillä tavalla, koska Hän on Jumala ja Häntä ei voida voittaa. Niinpä Hän aikoi työskennellä välittömästi, alkaen jälleen rakentamaan miestä Hänen omaksi kuvakseen.

⁵⁷ Sitten me näemme, että vedenpaisumus hävitti koko asian, koska liitto oli tehty ehdollisena: “Jos sinä tulet tekemään sen...” Jumala, Suuri Kuvanveistäjä, oli nähnyt, että mies ei voinut pitää liittoa. Hän ei voi tehdä sitä. Siihen ei ole mitään mahdollisuutta.

Puhuessani erään henkilön kanssa tuolla huoneessani, joka on täällä läsnä nyt, hän sanoi: “Veli Branham, minulla on niin monia asioita, joiden tiedän olevan väärin.” Ja sellainen jumalinen pikku nainen.

⁵⁸ Minä sanoin: “Mutta katsohan sisar, sinun ei tule katsoa itseäsi - on kysymys siitä mikä halusi on ja mitä sinä yrität tehdä. Ja, jos sinä todella rakastat Herraa, sinä yrität palvella Häntä koko sydämelläsi. Ja silloin kaikki sinun virheesi ovat piilotetut Herran Jeesuksen Vereen. Hän valmisti tien.”

⁵⁹ Niinpä Hän nyt alkoi ottamalla miehen pois Hänen liitostaan, jotka sanoivat: “Jos sinä tulet tekemään - Minä tulen tekemään.” Ja Hän alkoi sen miehen kanssa, jonka nimi oli Aabraham.. Hän antoi Aabrahamille liiton ilman ehtoja. Joka kerta, kun Hän aloittaisi mestariteoksen, Saatana tulisi saamaan sen, Sanan vuoksi. Mutta, kun Hän alkoi Aabrahamin kanssa, Hän sanoi: “Minä olen jo tehnyt sen.” Tämä on nyt ilman ehtoja, ei niin että, “Jos sinä teet - niin Minä teen”, vaan, “Minä olen jo tehnyt sen.” Nyt Hän, Kuvanveistäjä, oli päättänyt valmistaa tämän mestariteoksen.

⁶⁰ Sitten Aabrahamista tulivat kantaisät. Mitä Jumala on nyt tekemässä? Hän on rakentamassa uudelleen tätä mestariteosta, joka oli langennut. Niinpä patriarkoista ensimmäisenä me löydämme Aabrahamin.

tapahtuisi sillä tavalla. Oi, niin. Ja ollakseen sillä tavalla, sillä täytyy olla koko Sana. Onko se näin?

¹⁶⁷ Mitä Hän sanoi Ilmestyskirjan 10. luvussa, tulevan tapahtumaan? Miksi tapahtui tuo matka Tucsoniin? Avaamaan Seurakunnalle... seitsemännen enkelin Sanoman päivinä koko Jumalan Sana tulisi tuoduksi ilmi. Kaikki se mitä koko varsi oli jättänyt pois, ja miksi, ja kaikki muu sitä koskeva, tultaisiin tuomaan ilmi tässä ajassa. Onko se mitä Sana on sanonut? Silloin me näemme sen. Ja missä me silloin olemme? Ymmärrätekö? Missä me olemme? On kysymyksessä vain yksi asia. Elonkorjuu on käsissä. Morsian on kypsä. Se on nyt valmis Hänen tulemustaan varten.

¹⁶⁸ Huomatkaa, Elonkorjuun aikana Siemen on takaisin Sen alkuperäisessä tilassa, ja, sillä täytyy olla koko Sana, jotta se voisi olla Siemen. Eikä se voi olla siemenen puolikas, koska se ei kasvaisi. Sen täytyy olla kokonainen Siemen. Se ei saa tulla ilmi vain sanomalla: “Minä uskon Pyhän Hengen kasteeseen. Hallelujaa! Minä uskon kielilläpuhumiseen.” Se on vain osa Siemenestä. Mutta nyt siihen on lisätty. Hallelujaa! Ymmärrätekö? Se on Elämä, eivät lahjat, vaan lahjojen Elämä. Näettehän mitä minä tarkoitan? Me olemme lopun ajassa, veljet.

¹⁶⁹ Varsi, tähkä ja kuori ovat kuolleita ja kuivia nyt. On vain yksi asia mitä sille vielä täytyy tapahtua, se tullaan keräämään yhteen Kirkkojen maailmanneuvostossa, polttamista varten.

¹⁷⁰ Sana on tullut lihaksi, tarkalleen mitä Hän lupasi Luukkaan 17. ja Malakia 4. Oikein.

¹⁷¹ Todellinen Elämä, joka oli varressa, tähkässä ja kuoressa, on nyt kerääntynyt yhteen Siemenessä, valmiina ylösnousemusta varten, valmiina elonkorjuuta varten. Alphasta on tullut Omega. Ensimmäisestä tuli viimeinen; ja viimeinen on ensimmäinen. Siemen, joka putosi maahan, ja on kulkenut näiden vaiheiden lävitse, on tullut Siemeneksi jälleen. Siemen, joka lankesi Eedenin puutarhassa, ja kuoli siellä, tuo epätäydellinen siemen, joka kuoli siellä, tuli takaisin täydelliseksi Siemeneksi - Toiseksi Adamiksi.

¹⁷² Ensimmäinen Eeva, joka lankesi, ja jota käytettiin toisessa uskonpuhdistuksessa, toisessa tulemisessa, kuin lapsen synnyttämisessä, on nyt jälleen tullut todelliseksi Morsiameksi, Siemeneksi, jälleen

¹⁵⁹ Nyt lopettaessani muutaman minuutin kuluttua, minä haluan teidän panevan merkille todella huolellisesti jotakin mitä juuri on tapahtunut.

¹⁶⁰ Malakia 4. on tuova takaisin, takaisin alkuperäiseen. Morsian on lyöty ulos seurakunnasta - seurakuntaruumiista, Hänen Mestarinsa on lyönyt Hänet irti samasta syystä. Morsian on Sana. Niin kuin Joosefin lyötiin irti hänen veljistään, koska hän oli Sana. Ja Jeesus lyötiin irti Hänen veljistään, koska Hän oli Sana. Morsian on lyöty irti seurakunnasta, koska Morsian on Sana. Siinä on teidän vaiheenne jälleen; ensimmäinen, toinen ja kolmas. Näettekö, aivan tarkalleen.

¹⁶¹ Sana, eläen ja toimien, Raamattu-Morsian, ei jokin miehen valmistama Morsian, vaan Raamattu-Morsian, Jumalan lyömä ja vaivaama. Hänessä ei ole kauneutta jota me haluaisimme Hänestä, ja kuitenkin me pidimme Häntä, Morsianta, Jumalan lyömänä ja vaivaamana. Kyllä, Hän seisoo yksinään. Hänet on lyöty irti kaikista kirkkokunnista. Ilmestyskirja 3. mukaan, Hänet on lyöty irti Laodikean seurakuntajaksosta, jossa Hänet oli kasvatettu.

¹⁶² Tämä Seurakunta kasvoi Laodikean seurakuntajaksossa, joka oli kuori. Mutta, jos nuo toiset menivät... Ettekö te helluntailaismiehet voi nähdä sitä? Jos tuo toinen oli kuori, ja kuoli. Jos varren täytyi kuolla, jos tähkän täytyi kuolla, niin täytyy myös kuoren kuolla, näiden kolmen organisaatio vaiheen.

¹⁶³ Te sanotte: “No niin, on niin paljon tähtiä ympäriinsä; on niin paljon tätä.” Kyllä! On ollut metodistit, baptistit, presbyteerit, luterilaiset, Kristuksen kirkko ja kaikki nämä muut pikku asiat, jotka lankesivat siihen, lehdet ja kaikki muu mikä siinä riippui, mutta alkuperäisiä olivat vain uskonpuhdistukset. Näettekö sen?

¹⁶⁴ Hän seisoo yksinään, kuten Ylkäkin seiso, miesten hylkäämänä, seurakuntien halveksimana ja hylkäämänä. Morsian seisoo sillä tavalla. Mitä se on? Se on Hänen Mestarioksensa. Näettekö? Se on Sana, jonka kautta Hän voi työskennellä ja tuoda ilmi itsensä - jonka he ovat hyljänneet.

¹⁶⁵ Niinpä varresta, tähkästä ja kuoresta ei koskaan tule Siementä, ei, vaikka ne vaihe vaiheelta tulevatkin enemmän Siemenen kaltaiseksi.

¹⁶⁶ Nyt elonkorjuun aikana Siemen on palannut takaisin sen alkuperäiseen Elämään, takaisin Raamattuun. Malakia 4 sanoo, että se

⁶¹ Nyt tarkatkaa. Jokainen mestariteos on kuvanveistäjän asettamalla perustalle. Michelangelon Mooseksen kuvapatsas seisoo kolmen tai neljän jalan paksuisella marmoripalasella. Sillä on perustus. Niinpä Jumala, valmistaessaan tätä mestariteosta, asetti sen patriarkkojen perustukselle. Ja patriarkkojen perustuksessa ensimmäinen oli Aabraham, sitten Iisak, sitten Jaakob ja sitten Joosef - neljä kulmaa.

⁶² Ja nyt, Aabraham oli uskon perustus. Sanokaamme, että, sillä oli neljä perustusta. Uskon perustus oli Aabraham. Rakkauden perustus oli Iisak. Armon perustus oli Jaakob. Jumalan armo Jaakobia kohtaan. Jokainen tietää sen; Mutta Joosefissa oli täydellisyys. Se on minkä päälle Hän voi asettaa tämän kuvapatsaan, ei ensimmäiselle, ei toiselle eikä kolmannelle perustukselle, vaan neljännelle perustukselle.

⁶³ Aabraham tietenkin kuvasi Kristusta, ja niin teki myös Iisak. Aabraham teki sen uskossa. Iisak teki sen rakkaudessa. Jaakob kuvasi Hänen armoaan, koska Jaakob merkitsee “pettäjää”; ja se on mitä hän oli. Mutta Jumalan armo oli hänen kanssaan. Mutta, kun tullaan Joosefiin, niin siellä ei löydy mitään häntä vastaan, vain yksi pikku naarmu, sillä perustuksen on myös oltava mestariteos, kun hän sanoi isälleen, tuolle profeetalle: “Sano faaraolle, että sinun kansasi on karjankasvattajia, koska paimen on kauhistus egyptiläiselle.”

⁶⁴ Ja, kun tuo vanha profeetta tuli faaraon eteen, hän sanoi: “Sinun palvelijasi ovat karjapaimenia.” Niinpä se naarmutti sen, näettehän, ja se on mikä tekee siitä mestariteoksen.

⁶⁵ Perustukset oli laskettu uskon, rakkauden, armon ja täydellisyyden kautta, noiden patriarkkojen kautta.

⁶⁶ Nyt tämän suuren mestariteoksen ruumisosa olivat profeetat, joka oli Sana. Toivon, että ymmärrätte sen - profeetat, ei laki, vaan profeetat. Sillä profeetat olivat vahvistettu Sana, josta ruumia koostuu, eivät patriarkat, vaan profeetat. He olivat Sana.

⁶⁷ Lopulta, kun Hän oli aloittanut siellä menneisyydessä Mooseksen päivinä, ja tullut alaspäin profeettojen kautta, rakentaen ruumista, tullen koko ajan lähemmäksi, se lopulta tuli Johannekseen, joka oli suurin heistä kaikista. Raamattu sanoo niin. Jeesus sanoo sen: “Ei ole yhtään miestä koskaan syntynyt naisesta, niin suurta kuin Johannes Kastaja”, sillä hän oli tuo, joka voi esitellä Sanan. Ja sitten tuli lopulta suuri Pää, sen kaiken Pää. Muu ruumis vain puhui Siitä.

⁶⁸ Patriarkat laskivat perustuksen, mutta Sana, joka oli profeetat, rakensi ruumiin. Ja tässä tuli sen kaiken Pää, kun Jeesus tuli näyttämölle. Sitten, kun tämä Pääkappale oli pantu sen ylle siellä, niin me löydämme Hänessä, Jumalan kätten työn kokonaisuudessaan. Me löydämme Hänessä täydellisen Sanan heijastuksen, sillä Hän oli Sana, koko Sanan täyteys. Nyt Jumalalla jälleen on täydellinen Mestari-teos, kuten Jesaja sanoi: “Katso Minun Palvelijani, Minun Mestari-teokseni, jota Minä olen esittänyt kautta kaikkien ajanjaksojen, esittänyt tätä yhtä täydellistä, joka oli tuleva. Ja tässä Hän on Minun edessäni täydellisenä.” Siellä Hän oli Hänen omassa kuvassaan heijastaen Jumalaa... Sillä Hän sanoi Johanneksen 14. “Kun te näette Minut, te näette isän.”

⁶⁹ Ja sitten, alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan kanssa; ja Sana hakattiin esiin, ja se heijasti sitä mitä Sana oli alussa. Hän, Sana, heijastettuna Mestari-teoksessa, Hänen kaltaisuudessaan. Jumala jälleen takaisin Hänen kaltaisuudessaan, Sana-muoto heijastettuna miehen kuvassa - se oli Mestari-teos.

⁷⁰ Kaikissa profeetoissa oli vikoja. Kaikilla heillä oli osansa sitä. Mutta viimeinkin, kaiken sen kautta tässä lopultakin tulee Mestari-teos, Täydellinen, ilman yhtään virhettä, niin täydellinen, että Hän oli Rakentajan itsensä heijastus. Hänen tekonsa heijasti Hänen omaa kuvaansa. Jumala ja Kristus olivat yksi, niin pitkälle Yksi, että Hän pani oman Henkensä Häneen; ja sitten jopa kuva ja Rakentaja tulivat yhdeksi. Jumala ja Hänen veistoksensa, Hänen Mestari-teoksensa. Michelangelon veistos Mooseksesta oli kuollut, koska se oli tehty kivistä. Mutta tässä Mestari Rakentaja, saatuaan Kättensä työn täydelliseksi, astui itse sisälle Siihen.

⁷¹ Niin täydellinen miehen Lunastaja, niin täydellinen, niin jumalinen; kuitenkin Hänessä ei ollut kauneutta, jota me olisimme Häneltä halunneet. Kun tämä neitseestä syntynyt Elävän Jumalan Poika tuli niin täydelliseksi ja nöyräksi, ja niin Jumalan kuvaksi, että suuri Mestari, joka oli tuonut Hänen elämänsä esiin profeettojen kautta, ja Hän oli kaikkien profeettojen täyttymys. Hän oli niin täydellinen, että kun Jumala näki sen, Hän iski Häntä ja huusi: “Puhu!” Kuten Michelangelokin teki: “Puhu!”

Jumala! Ja sitten Jyvä on pantu kaiken sen ulkopuolelle. Aamen ja aamen! Siemen, Sana on alkamassa muodostamaan itseään, ja Elämä on tuotu eteenpäin ulos. Nyt huomakaa. Tätä on Morsiamen esiin tuleminen.

¹⁵³ Muistakaa, Seurakunta alkoi Helluntaina, ja lankesi Nikeassa. Se iti, ei niin kuin todellinen jyvä, ei; siellä oli hieman Elämää, mutta se iti, jotta organisaatio voisi muodostua. Ja mitä se sitten teki? Sitten se meni siitä organisaatiosta toiseen organisaatioon; menen toiseen Sanan vaiheeseen: Vanhurskauttaminen, pyhitys ja Pyhän Hengen kaste, näettekö? Ja sen kulkiessa tämän varren lävitse, prosessin jatkuessa, se otti enemmän muotoa.

¹⁵⁴ Muistakaa, että pieni tähkä näyttää enemmän siemeneltä kuin varsi. Ja kuori on enemmän jyvän näköinen, kuin mitä tähkä oli, Mutta siemen itse on mennyt kaiken sen ohitse. Näettekö, se vain käytti niitä, kuljettaakseen itsensä lävitse.

¹⁵⁵ Huomatkaa, jos Ylkä alussa oli Sana; ja, jos Morsian on otettu Yljästä, niin Sen täytyy myöskin olla Sana.

¹⁵⁶ Huomatkaa. Morsiamen täytyy olla... Miksi? Miksi täytyy Morsiamen olla Sana ilmi tuotuna, on siksi, että Morsian ja Ylkä ovat Yksi; Morsian on vain irtilyöty palanen Hänestä. Siinä on Mestari-teos. Sitä oli lyöty.

¹⁵⁷ Michelangelo ei voinut tuottaa sitä uudelleen; hän ei voinut palauttaa sitä ennalleen. Mutta Jumala tulee tekemään sen. Jumala tulee tuomaan tämän pienen irtilyödyn Morsiamen suoraan takaisin alkuperäisen Sanan kylkeen. Ja siinä se on; siinä on Mestari-teos, koko perhe jälleen takaisin Eedenin puutarhassa.

¹⁵⁸ Kuinka tämä Morsian tulee tekemään tämän? Kuinka tämä Vehnä on tekevä tämän? Malakia neljässä sanotaan, että viimeisissä päivissä se tultaisiin palauttamaan takaisin entiselleen. Mihin? Palauttaa takaisin siihen mitä se oli alussa, viedä se takaisin. “Minä tulen palauttamaan ennalleen, sanoo Herra, kaikki ne vuodet, jotka syöjäsiirikka, ja tuhojasiirikka, ja kaikki nämä muut ovat syöneet. Minä tulen palauttamaan sen jälleen ennalleen.” Malakia neljä sanoo, että Hän tulee palauttamaan ennalleen ihmisten sydämet, ihmisten uskon, takaisin jälleen alkuperäisiin isiin. Näettekö? Me näemme sen suoraan edessämme, Seurakunta. Missä me olemme?

muodostaakseen toisen. Mutta tämä on se. Ei ole enää mitään muuta. Kuvanveistäjä on jälleen tullut takaisin täydellisyyteen, Sanaan. Näettekö, se ei mene takaisin. Kuinka erilaista se onkaan. Kyllä!

¹⁴⁷ Oi, ja huomatkaa. Tuo kuori, tullessaan esiin, näyttää aivan tarkalleen jyvältä. Mutta, kun Jyvän Elämä alkaa jättää kuorta, mennäkseen Jyvään (Morsiameen), kuori avautuu ja työntää Jyvän ulos. Onko se näin luonnossa? Se on tarkalleen mitä se on tehnyt.

¹⁴⁸ Ilmestyskirjan 3. luvussa me voimme nähdä Laodikean seurakuntajakson panneen Hänet ulkopuolelle. Nähkää nyt, ettei se tapahtunut aikaisemmissa ajanjaksoissa, koska oli vielä jotakin muuta mitä piti valmistaa. Se vain kulki sen lävitse menen toiseen. Minä olen sanonut teille koko ajan, ettei enää ole tulossa enempää organisaatioita. Me olemme lopussa. Ja minkä vuoksi he panivat Hänet ulkopuolelle? Koska Hän on jälleen Sana. Hän on sen kaltainen, joka putosi maahan siellä. Hän on sama oppi, joka tuli esiin alussa.

¹⁴⁹ Ja, kun siemen-Sana alkaa kasvaa esiin, kuori työntää Sen ulos itsestään. Ja Elämä jättää kaikki muut, seuratakseen Sitä. Sellaisia ovat tosi uskovaiset, he seuraavat Elämää, minne hyvänsä Elämä menee.

¹⁵⁰ Aivan kuten Israel, joka on täydellinen esikuva siitä, jos meillä olisi aikaa, mutta on vain muutama minuutti jäljellä. Mutta täydellisen esikuvan mukaan, minne hyvänsä tuo Tulipatsas meni, siellä oli Elämä; Jumala oli tuo Valo. Ja ei ollut väliä oliko se sitten keskiyö tai jokin hyvä valittu paikka, kun tuo Tulipatsas lähti liikkeelle, ja pasuunaan puhallettiin, Israel lähti liikkeelle Sen kanssa. Hallelujaa! Ja, kun pasuuna soi, Martin Luther lähti liikkeelle Sen kanssa. Organisoitui... ja tuli tapetuksi... Ei hän itse, vaan miehet hänen jälkeensä. Ja sitten Jumala otti Elämän ulos siitä, ja toi Sen eteenpäin ja hautasi tuon asian.

¹⁵¹ Sitten tuli ulos Wesley. Hän näki tuon suuren organisaation, joten hän puhalsi pyhityksen pasuunaan, tuoden esiin lisää Sanaa. Ja, kun hän teki sen, he lähtivät suoraan ulos Lutherista ja menivät metodisteihin.

¹⁵² Ja, kun helluntailaiset näkivät sen, he puhalsivat pasuunaan, että oli aika lahjojen palata takaisin. Näettekö mitä he tekivät? He puhalsivat pasuunaan, ja tulivat ulos; ja sitten he organisoituivat.

Mutta muistakaa. Kuoren jälkeen, näiden kolmen vaiheen joiden lävitse olemme käyneet, ei ole mitään muuta jäljellä kuin Jyvä. Oi,

⁷² Te kysytte: "Onko se niin?" Markus 9:7, me näemme mitä tapahtui Kirkastusvuorella, kun siellä seisoivat Mooses edustaen lakia ja Elia profeettoja. Ja, kun patriarkat, isät, laki profeetat ja kaikki he seisoivat siellä, me kuulemme Äänen tulevan alas pilvestä ja sanovan: "Tämä on Minun rakas Poikani, kuulkaa häntä!" Ja, jos heidän täytyy kuulla, niin Hänen täytyy puhua. Se tapahtui vain muutamia päiviä ennen kuin Häntä lyötiin. "Tämä on Minun rakas Poikani, jossa Minä olen mielistynyt asumaan. Minä olen muotoillut Hänet. Olen käyttänyt neljätuhatta vuotta tuodakseni Hänet tähän. Ja nyt Hän on niin täydellinen, että Minun on lyötävä Häntä, jotta Hän voisi puhua. Kuulkaa Häntä. Hän on Tuo täydelliseksi tehty. Hän on Mestari-teos."

⁷³ Muistakaa, Hänet oli kuvattu kaikkina aikoina kautta Vanhan Testamentin. Me löydämme Hänet Kalliona erämaassa. Se oli lyöty Kallio erämaassa: "Minä olen tuo Kallio, joka oli erämaassa." Mutta se oli kivi; se ei ollut vielä tullut täydellisyyteensä. Mutta esikuvamuodossa se seurasi Seurakuntaa, Sen juoda Siitä. Että Hän voisi vetää ja antaa Elämän niille, joille Hän voisi antaa Elämän. Hän oli tuo Kallio erämaassa. Häntä ei vielä oltu tehty mieheksi. Hän oli vain esikuvana.

⁷⁴ Mooses näki Hänet seisoessaan siellä kalliolla. Hän näki Hänen kulkevan ohitse, ja hän sanoi: "Se on mies selkäpuolelta." Näettehän, Kuvanveistäjä esitteli Moosekselle Kristuksen tulevaa kuvaa, sitä miltä suuri Mestari-teos tulisi näyttämään, kun se olisi tehty täydelliseksi. Se oli kuin mies selkäpuolelta, kun se kulki hänen ohitse.

⁷⁵ Muistakaa, Michelangelo voi vain lyödä kuvaa ja huutaa: "Puhu!" Mutta kuinka erilaista se oli Jumalalle, tuolle Suurelle Kuvanveistäjälle. Kun Hän teki miehen omaksi kuvakseen, niin täydelliseksi, että se heijasti Häntä, Jumala puhui tuon miehen kuvan kautta, näyttääkseen mitä Hän tulisi tekemään. Hän puhui profeetoille, kuvan ollessa valmistumassa, kun Hän oli rakentamassa sitä ylöspäin Päähän. Mutta, kun Hän tuli Päähän, oli Hän koko Jumalan kuva. Hän kuvasi Itseään. Sitten lyötynä meidän vuoksemme... Nyt Hän on meille Mestari-teos, Jumalan Lahja, Jeesus Kristus, Iankaikkinen Elämä. Toivon ettemme koskaan unohda sitä.

⁷⁶ Kun me näemme päivien pimenevän, kun me näemme varjojen lankeavan... Kun minä ennustan, että vain muutama auringonkierto lisää, ja tämä kansakunta on mennyt. Tiedätekö, että eilinen, 4. päivä

heinäkuuta, oli se päivä, kun Thomas Jefferson allekirjoitti itsenäisyysjulistuksen, hän ja tuo lautakunta hänen kanssaan, ja Vapaudenkello soi, ja meidät julistettiin itsenäiseksi kansakunnaksi... Historian mukaan ei koskaan ole ollut demokratiaa, joka olisi kestänyt yli kaksisataa vuotta. Ja tämä tapahtui heinäkuun 4. 1776.

Ja nyt meillä on vain yksitoista vuotta siihen. Tuleeko se pysymään? Ei: se ei voi. Ja, jos se pysyy yksitoista vuotta, se tekee uutta historiaa.

⁷⁷ Me näemme ajan tilan. Me näemme missä tilassa ihmiset ovat. Me näemme politiikan tilan. Me näemme missä tilassa maailma on. Se ei voi kestää! Sen täytyy upota, niin kuin Titanic. Sen täytyy upota. Yksi kansakunta antaa tilaa toiselle, kun se häviää. Ja tämän kuningas kunnan niin kuin kaikkien muidenkin, on annettava tilaa Kuningaskunnalle, joka on tulossa ja, joka ei voi hävitä. Sillä me saamme Valtakunnan, joka ei voi hävitä, tämän täydellisen Jumalan kuvan, tämän Mestariateoksen kautta.

⁷⁸ Jumala oli niin innoitettu katsoessaan Häntä... Nähdessään sen miltä Hän näytti, nähdessään Hänen muotonsa. Hän oli saanut innoituksen, että sen tulisi olla täydellinen Mestariateos Lunastajasta - Jeesus Lunastajasta. Niinpä Jumala, voidakseen itse tulla lyödyksi, maksaakseen oman rangaistuksensa, tuli yhdeksi Kristuksen kanssa, joten Jumalaa voitiin lyödä kuvassa, Häntä voitiin haavoittaa... Ja se on miksi Jesaja sanoi: "Me arvostimme Hänet lyödyksi ja Jumalan vaivaamaksi. Kuitenkin Hänet haavoitettiin meidän rikkomustemme tähden; ja Hän oli runneltu meidän vääryytemme tähden. Rangaistus oli Hänen yllään, että meillä rauha olisi; ja Hänen haavojensa kanssa meidät parannettiin."

⁷⁹ Täydellinen kuva Jumala-miehestä. Jumala, *en morphe*'na oli muutettu Yliluonnollisesta näkyvään muotoon. Ja näky tuli esiin kuvana. Ja kuvaa lyötiin, niin että yliluonnollinen voi maistaa kuoleman tunnetta, Jumalan täydellisessä Mestariateoksessa. Hän ei voinut tehdä sitä Mooseksessa. Hän ei voinut tehdä sitä profeetoissa. Ei Jesajassa, joka sahattiin kappaleiksi... Hän ei voinut tehdä sitä profeetoissa, jotka oli kivitetty. Hän ei voinut tehdä sitä, koska Hän ei olisi voinut tuntea sitä. Heissä oli vain osa Hänestä. Mutta tämä täydellinen Mestariateos oli Jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti. Hän ei voinut tehdä sitä

tähkän tullessaan kuoreen; ja se jättää kuoren tullakseen jälleen alkuperäiseen.

¹⁴³ Huomatkaa, sillä ei koskaan enää tule olemaan mitään käyttöä Hänelle. Kuinka paljon enemmän merkillepantava tämä elämä onkaan, sen vaeltaessa vehnänjyvään, kuin mitä se on puussa. Jumala vertaa Hänen omiaan puihin. Näettekö? Puussa elämä menee alas, ja tulee jälleen ylös takaisin, menee alas ja jälleen takaisin ylös. Näettehän, se menee alas ja tulee takaisin ylös. Mutta vehnänjyvässä se kasvaa alkuperäisestä varren, tähkän ja kuoren kautta; ja se minkä lävitse se on kulkenut, kuolee, joten se ei enää voi päästä uudelleen takaisin sen kautta. Mitä se merkitsee? Sillä ei ole enää mitään käyttöä. Se jatkaa eteenpäin täydellisyyteensä. Aamen! Ettekö voi nähdä miksi Hän ei koskaan ole käyttänyt organisaatiota? Hän ei voi päästä uudelleen takaisin siihen. Se on kuollut. Mutta Elämä kulkee sen lävitse toisesta toiseen. Näettehän, he panevat siihen uskontunnustuksia ja ruiskuttavat... "Kuka hyvänsä lisää yhden sanan tai ottaa yhden sanan pois..." Näettehän, Hänet on suljettu ulkopuolelle siitä, ja Elämän siemenen täytyy jatkaa kulkuaan.

¹⁴⁴ Minä käytän tätä nyt vertauksena Morsiamesta, tätä Mestariateosta, joka on tulossa esiin. Aivan kuten Mestariateos lankesi, on myös Mestariateos nouseva ylös. Mestariateos lankesi Nikeassa, Roomassa, ja sen jälkeen se on kulkenut prosessin lävitse; mutta se on tulossa jälleen takaisin tuoksi Mestariateokseksi, täydellistytetyksi, koska se on osa tuosta Sanasta, jonka Hän oli puhunut. Hänellä tulee olemaan Seurakunta, jossa ei ole tahraa eikä ryppyä. Se ei tule olemaan millään tavalla yhteydessä minkäänlaisen kirkkokunnan tai organisaation kanssa, kirokun asian kanssa. Se on kulkenut tuon kaltaisten asioiden lävitse, mutta se ei koskaan tule sellaiseksi.

¹⁴⁵ Huomatkaa. Siemen on tulossa ylös. Elämä on tulossa ylös, eikä menossa takaisin. Mitään ylösnousemusta ei ole enää tämän jälkeen oleva. Elämä tulee ylös, tullakseen täydellisyyteensä, ylösnousseksi.

Huomatkaa, kuori työntää alkuperäisen siemenen ulos itsestään. Ilmestyskirjan kolmannelta luvulta me löydämme sen.

¹⁴⁶ Nyt muistakaa, ei mikään muu seurakunta noissa Raamatun seitsemässä seurakuntajaksossa ollut pannut Häntä ulkopuolelle. Kuinka monet muistavat sen? Hän jatkoi kulkuaan seurakuntajakson lävitse,

¹³⁷ Mutta mikä kirkkokunnallistuu, se kuolee. Kuten Elämä, joka lähti Lutherista, valmisti Wesley'n. Ja Wesleystä se meni helluntailaisiin. Ja helluntailaisista muodostaakseen alkuperäisen siemenen. Helluntailaiset tulevat ulos Wesleystä, joka oli kirkkokunta. Sitten helluntailaiset menivät ja kirkkokunnallistuivat. Ja mitä se aiheutti? Se muuttui kuoreksi. Se näytti todelliselta asialta, ja kuka hyvänsä...

¹³⁸ Kuinka monet teistä koskaan olette nähneet vehnän jyvää, kun se alkaa kasvaa? Mikä on ensimmäinen pikku asia? Se näyttää tarkalleen siemeneltä, mutta se on kuori. Näettekö nämä kolme vaihetta? Varsi, tähkä tai siitepöly, ja sitten kuori. Ja sitten kuoresta tulee esiin alkuperäinen siemen. Eikä se ollut siemen, vaan siemenen Elämä, joka kasvoi kaiken tämän lävitse tullakseen siemeneksi. Aamen, aamen! Näettekö te sen? Mitä se on? Se on ylösnousemus. Se tulee jälleen takaisin Mestarietokseksi, niin kuin Se, joka putosi maahan.

¹³⁹ Helluntailaiset tulivat ulos Wesleystä, koska Wesley oli organisaatio. Helluntailaiset tulivat ulos organisaatiosta, ja kääntyivät sitten ympäri ja muodostivat yhden itse. Sen täytyi tehdä se, tullakseen kuoreksi. Todellinen Elämän Sana oli matkallaan alkuperäiseen jyvään, näiden vaiheiden kautta: varren kautta siitepölyyn, ja sitten siitepölystä kuoreksi; ja kuoresta tuli ulos siemen. Ei... Varsi, tähkä eikä kuori.

¹⁴⁰ Eläessään, ne tuottivat aikaisessa herätyksensä vaiheessa, määrätyn osan siemen-Elämän ylläpitäjää, mutta, kun ne organisoituivat, Elämä jätti sen. Koko historia todistaa sen.

Milloinkaan ei organisaatio organisoitumisensa jälkeen ole tehnyt yhtään mitään, vaan se oli kuollut. Niin se on.

¹⁴¹ Tarkatkaa nyt tuon Elämän kulkemista. Se jatkuu eteenpäin.

¹⁴² Huomatkaa. Mitä he ovat tehneet, mitä kaikki nämä ovat tehneet, historia todistaa aivan tarkalleen sen tien mitä seurakunta on kulkenut, eikä Hänellä ole enää koskaan mitään käyttöä sille. Organisaatio on pantu hyllylle. Ei koskaan, koko historian aikana se enää ole ollut seurakunta, sen jälkeen, kun se on organisoitunut, vaan joka kerta se kuoli. Organisaatio kuoli eikä milloinkaan noussut uudestaan. Ettekö voi nähdä sitä? Te miehet, jotka olette sokeita, avatkaa silmänne! Luonto ja Sana yhdessä todistavat sen tässä, että tämä on Totuus. Että se on Totuus: että elämä jättää varren tullessaan tähkään; ja samoin se jättää

Mooseksessa, mutta Hän voi heijastaa olemuksensa kokonaisuudessaan tähän täydelliseen Henkilöön, ja maistaa kuolemaa koko ihmissuvun edestä. Se innoitti niin Jumalaa, kun Hän näki täydellisen Mestarietoksensa, että Hän tuli kaikkien ajanjaksojen Lunastajaksi, puhuakseen noille, jotka olivat olleet ennen ja meille nyt.

⁸⁰ Kaikki lupaukset oli täytetty Hänessä. Hän oli täydellisyyden Täydellisyys. Kaikki esikuvat täyttyivät Hänessä: Sukulunastajamme, Ruutissa ja Booaksessa; Lainantajamme Siinain vuorelta; meidän Profeettamme erämaasta, kun Hän tuli vuorelta, kun Hän tuli erämaasta - tullessaan Iankaikkisuudesta ja tullessaan mieheksi, täydelliseksi kuvaksi.

⁸¹ Jumala hakkasi sitä kautta ajanjaksojen, valmistaen patriarkat perustukseksi, tuoden heidät esiin erilaisina valmistaakseen tämän perustuksen. Tämän päälle Hän alkoi rakentaa Sanaansa, profeettoja. Tullen lopulta tähän täydelliseen Profeettaan, täydelliseen Perustukseen, täydelliseen näkyyn, joka Jumalalla oli ollut.

⁸² Ja nyt, jotta tämä voisi puhua, Hän on Sana. Ja, jotta Sana voisi puhua, Hänen täytyy tulla kuvaan. Ja sitten, jotta kuva voisi puhua, sitä täytyy lyödä. Hän tulee kuvaan. Ja puhuakseen, täydellinen Lunastaja... Kaikki Vanhan Testamentin esikuvat täyttyivät Hänessä.

⁸³ Kuten sanoin eräänä päivänä, niin Vanhan Testamentin Jehova on Uuden Jeesus. Kyllä!

⁸⁴ Kuten monet teistä minun ikäisistäni miehistä ja naisista muistatte, meillä oli kaikkialla maassa näitä kiinalaisia pesuloita. Kun kiinalaiset alussa tulivat, he tulivat länsirannikolle ja siirtyivät sitten tänne itään päin. He eivät tunteneet kieltämme eivätkä tapojamme, mutta he olivat hyviä pyykinpesijöitä. Eivätkä he osanneet kirjoittaa teille kuittia pyykistänne, mutta tuolla kiinalaisella oli pieniä kortteja joissa ei ollut mitään kirjoitusta. Niinpä, kun te tulitte pesulaan, hän otti yhden tällaisen kortin ja repi sen määrättyllä tavalla, antoi yhden palasen teille ja piti itse toisen. Ja se oli hieman parempaa mitä meillä on tänään, koska, kun te tulitte noutamaan omaanne, noiden kahden palasen täytyi sopia toisiinsa. Te ette olisi voineet väärentää sitä. Ei ole mitään tapaa tehdä sitä. Te voitte tehdä jäljennöksiä kirjeistä, mutta te että voi jäljitellä tuota revittyä reunaa. Sen täytyy sopia tarkalleen toisen palasen

kanssa. Niinpä te voitte lunastaa nuo jättämänne likaiset vaatteet pestyinä tällä kuitilla, koska se sopi yhteen toisen osan kanssa.

⁸⁵ Ja, kun Jumala, profeettojen kautta ja lain alaisuudessa, tuomitsi meidät synnistä... Ja laki ei tunne armoa; se vain sanoo sinulle, että olet syntinen. Hän oli kaiken sen täyttymys, mitä Jumala oli luvannut. Hän oli täydellinen identtinen kuva lupauksesta. Sen vuoksi kaikki Vanhan Testamentin lupaukset täyttyivät Jeesuksessa Kristuksessa. Ne eivät voineet täytyä Mooseksessa, eikä kenessäkään profeetoista. Mutta ne täyttyivät Mestari-teoksessa. Ja se sopi tarkalleen yhteen kaiken kanssa, mitä se oli sanonut tulevaksi. Niin tulee Seurakunnankin sopia yhteen kaiken kanssa mitä Jumala on luvannut. Sen täytyy olla palanen, joka on lyöty irti Siitä. Niinpä, jos alkuperäinen on Sana, niin tulevat alamaisetkin, jotka ovat otetut Siitä, olemaan Sana, sopiakseen Sen sivulle.

⁸⁶ Laki tuomitsee teidät, sanoen, että olette likaisia, ja koska olitte syyllisiä, se voi panna teidät vankilaan. Mutta, kun Hän tuli, niin Hän oli tuo siihen sopiva Palanen, tuodakseen teidät ulos, aivan kuin vaatteenne kiinalaisesta pesulasta, ja se voi myös tuoda teidät takaisin olemaan kokonainen "kuitti" - Lunastuksesta, jonka Jumala lupasi Eedenin puutarhassa, kun Hän sanoi: "Sinun Siemenesi on murskaava käärmeen pään - Hänen kantapänsä on murskaava sen pään."

⁸⁷ Nyt me näemme tämän täydellisen Mestari-teoksen, jonka Jumala on valmistanut. Me huomaamme, että Hän oli kaikkea, mitä Sen oli luvattu olevan. Hän oli kaikki lupaukset, kaikki profetiat, kaikki mitä Jumala oli antanut lupauksessaan: "Sinun Siemenesi on murskaava käärmeen pään." Hän ei voinut murskata sitä lailla. Hän ei voinut murskata sitä profeetoilla. Mutta Hän teki sen, kun naisen Siemenestä tuli Mestari-teos, Kristus. Hän oli tuo kivi, jonka Daniel näki hakatuksi irti vuoresta. Hän oli tuo Yksi, joka voi iskeä. Hän oli tuo Yksi, joka voi murskata käärmeen pään.

⁸⁸ Hänen elämänsä sopi tarkalleen Mooseksen elämään. Hänen elämänsä sopi Daavidiin. Katsokaamme oliko niin. Jos Hän on tuo Vertailu-palanen.

⁸⁹ Huomatkaa Daavid, omiensa hylkäämä kuningas. Yhtenä päivänä hänen oma poikansa nousi kapinaan häntä vastaan. Ja hän erotteli ja jakoi Israelin sotajoukot. Ja Daavidin omat ajoivat hänet pois

kun he olivat tulleet esiin aivan jyvän kaltaisena? Se meni suoraan takaisin. Ilmestyskirjan 17. luvun mukaisesti muodostaen yhden sisarkirkkokunnan. Ja tämä on tarkalleen se mistä Jeesus puhui.

¹³¹ Nyt tarkatkaa. Evankeliumi tulee Lutherin kautta Wesleyhin ja sitten helluntailaisiin. Ja viimeisinä päivinä se tulisi pettämään jopa valitutkin, jos se olisi mahdollista - Jopa valitutkin! Oi, helluntailaisveljet, ettekö voi nähdä sitä?

¹³² Vehnä siinä vaiheessa, kun se alkaa muodostamaan siementä, näyttää aivan siemeneltä, mutta se on kuori. Se kirkkokunnallistui, tehden aivan tarkalleen saman asian kuin hekin tekivät Lutherin aikana. Ilmestyskirjan 17. luku todistaa saman asian seurakunnista.

¹³³ Vehnänjyvä alkuperäisesti putosi maahan Nikeassa, sillä siellä muodostui ensimmäinen kirkkokunta.

¹³⁴ Huomatkaa! Tässä tuo elämä, joka oli varressa ja tähkässä, se kaikki päättyy nyt siemeneseen. Tuo elämä, joka tuli ulos alkuperäisestä siemenestä, tullen erilaisten vaiheiden lävitse, kolmen erilaisen vaiheen lävitse, palaa takaisin alkuperäiseen tilaansa. Hallelujaa! Oi, niin! Minä olen maailman onnellisin henkilö, koska Jumala antaa minun nähdä tämän!

¹³⁵ Tarkatkaa kuinka täydellisesti Sana ja luonto työskentelee yhdessä. Aivan kuten se todistaa ylösnousemuksesta: Nousta ylös; aurinko laskee, ja aurinko nousee jälleen; mahla painuu puun juuriin ja palaa jälleen takaisin ylös - ja lehdet tulevat sen mukana, ja putoavat jälleen maahan. Puun elämä imee sen takaisin kalsiumina ja kaliumkarbonaattina ja tuo jälleen esiin uuden lehden. Näettekö? Koko luonto, kaikki työskentelee jatkuvuudessa Jumalan Sanan kanssa. Ja tässä se tapahtuu tarkalleen, täydellisesti, näissä Seurakunta Jaksoissa, Tämä on syy miksi Pyhä Henki tuli alas ja on tuonut nuo asiat esiin meitä varten, tällä tavalla kuin Hän on tehnyt. Se on tarkalleen niin.

¹³⁶ Huomatkaa tässä. Tuo elämä, joka oli varressa, joka oli tähkässä, ja, joka oli kuoressa, tulee nyt kaikki yhteen siemenessä. Ja se elämä, joka oli varressa, kulki eteenpäin muodostaen toisen. Vanhurskauttaminen valmisti tien pyhitykselle. Pyhitys valmisti tien Pyhän Hengen kasteelle. Pyhän Hengen kaste valmisti tien Pyhälle Hengelle itselleen tulla alas täydellisyydessä, takaisin siihen, että Sana jälleen tuo ilmi itsensä.

¹²⁴ No niin, varsi ei näytä siemeneltä, eikä myöskään tähkä.

¹²⁵ Nyt helluntailaisveljet kautta kansakuntien. Haluan teidän kuuntelevan, veljeni, vaikka tämä sitten olisi viimeinen sanoma mitä milloinkaan tulen saarnaamaan. Tämä on minun mestariteokseni. Oletteko panneet merkkeille mitä tapahtuu vehnänjyvälle, joka on pudonnut maahan, kun se jälleen alkaa muodostua jyväksi?

¹²⁶ Tarkatkaa luontoa. Jumala työskentelee luonnossa. He ajattelivat, että helluntaiherätys oli siemen; se ei ollut. Tarkatkaa nyt! Mutta jotakin tuli esiin aivan sienen kaltaisena. Nyt tarkatkaa mitä Jeesus sanoi Matt. 24:24, Hän sanoi, että nuo kaksi henkeä tulisivat olemaan viimeisinä päivinä niin lähellä toisiaan, että se pettäisi valitutkin, jos se olisi mahdollista.

¹²⁷ No niin, tuo varsi ei näytä ensinkään sellaiselta kuin siemen; ei myöskään tähkä näytä siemeneltä. Mutta huomatkaa nyt, ei Lutherin päivinä, vaan viimeisinä päivinä.

¹²⁸ Täällä istuu maanviljelijöitä - ja ensimmäinen asia mitä tulee esiin, kun vehnänjyvä alkaa muodostua, näyttää niin paljon jyvältä, että te melkein ajattelisitte sen olevan siemen, mutta se ei ole sitä. Se on kuori. Se muodostuu pieneksi ulkokuoreksi, pitääkseen siementä sisällään. Se muodostaa kuoren. Mutta kuori ei ole jyvä, sen enempää kuin tähkä tai varsikaan oli; se on vain elämän kuljettaja, sen vehnänjyvän, josta Jeesus puhuu Joh.12.

¹²⁹ Ja vehnä, tähkän, Wesley'n jälkeen, työntää esiin kuoren, joka on lähempänä jyvää kuin mikään muu. Kuori on enemmän jyvän kaltainen - se on koko ajan tulossa enemmän sen jyvän kaltaiseksi, joka putosi maahan. Ja, kun se tulee esiin vartena, niin varmasti, sillä on elämä itsessään, mutta varmastikaan se ei ole jyvä. Sitten tulee esiin tähkä siitepölyineen, mutta sekään ei vielä ole jyvä. Ja sitten tulee esiin kuori. Ja se on aivan vehnän muotoinen, aivan vehnänjyvän näköinen, mutta kuitenkin se ei ole vehnää, vaikka se onkin tarkalleen saman muotoinen, täydellisesti.

¹³⁰ Helluntailaiset tulevat esiin aivan vehnän kaltaisena. Jokainen tulee ulos toisesta ja tulee ulos toisesta; mutta ne ovat vain kantajia. Ne muodostavat kirkkokunnan. Ja se on mitä helluntailaiset tekivät, muodostivat kirkkokunnan. Ja mitä helluntailaiset tekivät sen jälkeen,

valtaistuimelta. Ja matkallaan ulos hän kohtasi miehen, joka vihasi häntä, joka käveli mukana syljeskellen Daavidin ylle. Vartija veti miekkansa ja sanoi: "Antaisinko minä tuon koiranpään sylkeä kuningastani?"

⁹⁰ Daavid sanoi: "Jätä hänet rauhaan, Jumala käski hänen tehdä niin." Ettekö te näe sitä? Murheen mies, surujen tuttava. Hän seisoo niin kuin lammas, mykkänä keritsijänsä edessä." Näettekö, Hän sanoi sen. Ehkäpä Daavid ei edes tiennyt mitä hän sanoi. Mutta viisi-, kuusisataa vuotta myöhemmin tai ehkä enemmänkin, Daavidin Poika kulki samaa tietä ja Hänen päälleen syljettiin. Mutta pankaa merkkeille mitä tapahtui sen jälkeen, kun Daavid ensin oli tullut pakolaiseksi ja sitten palasi maanpaosta. Kun hän oli palannut, tuo sama mies kerjasi häneltä rauhaa ja armaa. Jopa nuo, jotka löivät Häntä, tulevat näkemään Hänet yhtenä päivänä, kun Hän palaa takaisin.

⁹¹ Sitten me näemme Joosefissa, että hän oli erikoisella tavalla syntynyt poika, viimeinen ja ylin osa perustuksesta, jonka päälle Mestariteos tulisi rakennettavaksi. Se tuli uskosta rakkauteen ja sitten armoon ja lopuksi täydellisyyteen. Ja niin se kasvoi jaloista alkaen täydellisyyteen Kristuksessa.

⁹² Huomatkaa kuinka Hänet esitettiin Joosefissa, perustuksen ylimmässä osassa, kaikkein täydellisimmässä heistä kaikista. Me löydämme, että Joosef syntyi perheeseen itse asiassa laillisen naisen kautta, joka oli Jaakobin vaimo. Ja pankaa myös merkkeille, että kun hän oli syntynyt, hänen isänsä rakasti häntä; ja hänen veljensä vihasivat häntä ilman syytä. Miksi he vihasivat häntä? Koska hän oli Sana. Näettekö itse perustuksen? Katsokaa kuinka perustuksen pää tulee. Katsokaa nyt kuinka ruumiin pää tulee. Nyt tarkatkaa kuinka Morsiamen Pää tulee. Näettekö? Hän oli Sana. Ja he vihasivat häntä, koska hän oli näkijä. Hän näki ennakolta asioita ja kertoi heille. Ne tapahtuivat; eikä väliä kuinka kauan ne viipyivät, ne tapahtuivat joka tapauksessa. Ja koska hän oli hengellinen, hänen veljensä erottivat hänet joukostaan. Heidän olisi tullut rakastaa häntä. Mutta he vihasivat häntä, koska hän oli profeetta ja koska hän oli hengellinen. He vihasivat häntä.

⁹³ Huomatkaa, että hänet myytiin melkein kolmestakymmenestä hopearahasta, heitettiin kuoppaan ja oletettiin kuolleeksi, mutta hänet oli otettu ylös kuopasta. Ja hänen koettelemustensa aikana vankilassa, tuo viinuri ja leipuri... Me tiedämme, että viininlaskija pelastui ja leipuri tuli

kadotetuksi. Ja Kristuksen ollessa vangittuna ristillä, yksi pelastui ja toinen tuli kadotetuksi, noista kahdesta pahantekijästä.

⁹⁴ Ja me voimme panna merkille, että hänet otettiin vankeudesta faaraan oikealle kädelle, niin ettei kukaan voinut puhua faaraolle, kuin vain Joosefin kautta. Ja, kun Joosef lähti tuolta faaraan valtaistuimelta, pasuunoihin puhallettiin kautta Egyptin, ja huudettiin hänen edellään: “Kumartakaa polvenne jokainen, Joosef on tulossa!”

⁹⁵ Niin tulee olemaan Jeesuksen kanssa. Hänen Isänsä rakasti Häntä, ja Hänen kirkkokunnalliset veljensä vihasivat Häntä syyttä. Hänet myytiin kolmestakymmenestä hopearahasta, ja pantiin kuoppaan kuolleeksi oletettuna. Ristillä yksi tuli kadotetuksi ja toinen pelastui. Hänet nostettiin ylös ristiltä, ja Hän istuu Jumalan oikealla kädellä, majesteettisuudessa, tuon suuren Hengen, joka oli ollut heijastettuna Hänessä. Eikä kukaan voi puhua Jumalalle kuin ainoastaan Jeesuksen Kristuksen kautta. Ajatelkaa sitä! Ja, kun Hän lähtee tuolta Valtaistuimelta, niin pasuuna on soiva ja jokainen polvi notkistuva ja jokainen kieli on tekevä tunnustuksen.

⁹⁶ Muistakaa, Joosef oli menestyksen poika. Mitä hyvänsä hän teki, menestyi, oli se sitten vankilassa tai missä hyvänsä, se aina kääntyi parhaaksi. Ja eikö Hän olekin luvannut Hänen lapsilleen, että Hän panisi kaiken myötävaikuttamaan, olkoonpa se sitten sairaus, vankeus, kuolema, murhe, mitä tahansa se olikin, Hän panisi sen myötävaikuttamaan niiden parhaaksi, jotka Häntä rakastavat. Hän lupasi sen, ja sen täytyy olla niin. Sen täytyy olla niin. Se on kuvaannollisesti puhuttu meille Hänessä. Hän oli tuo täydellinen Jumalan kuva.

⁹⁷ Nyt me näemme tässä myös sen, kun Hän tulee uudelleen... Muistakaa, Joosef ilmestyksen kautta pelasti maailman, suurella profetiallaan. Maailma olisi kuollut, jos Joosefia ei olisi ollut. Ja maailma olisi ollut kuollut, jos ei olisi ollut Jeesusta. “Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi Hänen ainoan siittämänsä Pojan, niin ettei kukaan, joka Häneen uskoo kuolisi.” Jumala säilyttää Elämän.

⁹⁸ Eteenpäin ja eteenpäin me voisimme mennä. Koska Hän sopi Daavidiin. Hän sopi Moosekseen, Eliaan ja Joosefiin. Kaikki mitä oli esitetty, ennalta kerrottu Vanhassa Testamentissa, sopi tarkalleen siihen. Mitä se osoittaa? Täydellisen Lunastajan, niin että me voimme panna

kirjoittaa kirjeitä. Ja hänet heitettiin Patmoksen saarelle, sen jälkeen, kun he olivat yrittäneet keittää häntä öljyssä 24 tuntia. Mutta Sanan täytyi tulla esiin. Sen täytyi tulla kirjoitetuksi. He eivät voineet keittää Pyhää Henkeä ulos hänestä öljyn kanssa, ja niinpä hän jatkoi edelleen. Hänen työnsä ei vielä ollut päättynyt. Hän kuoli luonnollisen kuoleman.

¹²⁰ Polykarpus, joka oli Johanneksen opetuslapsi, kuljetti Sanan eteenpäin. Ja Polykarpuksen jälkeen tuli Irenaus, suuri Jumalan mies, joka uskoi saman Evankeliumin, jonka me uskomme. Hän sanoi: “Sana on oikein!” sillä aikaa, kun seurakunta yritti puristaa Sen pois.

¹²¹ Lopulta tultiin Nikeaan Roomassa. Ja siellä Seurakunta putosi maahan, Pyhän Martinuksen jälkeen, ja tuli murhatuksi. Pyhä Martinus uskoi saman asian, jonka mekin uskomme. Hän seisoi saman asian puolesta: Pyhän Hengen kasteen ja Jeesuksen Nimeen kastamiseen vedessä. Hän seisoi saman asian puolesta kuin mekin, koska hän oli profeetta, ja uskoi koko Jumalan Sanan. Ja lopulta heidät oli ristiinnaulittu ja muserrettu maahan, ja lepäsivät siellä satoja vuosia, kunnes se mätäni, tuo ulkopuolinen siemen. Vanhat ruumiit mätänivät pois. Olen ollut San Angelon katakombeissa, ja nähnyt missä he kuolivat, ja nähnyt heidän murskatut luunsa ja kaiken muun. He lopulta mätänivät kunnes heidän luunsakin olivat kadonneet, mutta Elämä oli yhä siellä.

¹²² Vehnänjyvä, joka putosi maahan Nikean Kirkolliskokouksessa, alkoi itää uudelleen Martin Lutherissa, aivan kuten minkä hyvänsä jyvän alkaessa kasvaa. Sen jälkeen, kun siemenet mätänivät, elämä tulee esiin. Ja se alkoi kasvaa Martin Lutherissa. Mikä oli ensimmäinen asia mitä hän teki? Hylkäsi katolisen kirkkokunnallisuuden, protestoiden, että se oli väärin. Sillä hän sanoi: “Vanhurskas on elävä uskosta.” Mitä se oli? Pieni heikko Elämä, joka työnsi esiin pari sirkkalehteä. Nämä olivat luterilaiset. Se ei varmastikaan näytä siltä jyvältä, joka putosi maahan, mutta Elämä oli nyt tulossa esiin.

¹²³ Sitten se jatkui varteen. Mitä sitten tapahtui? Mitä teki John Wesley päivinänsä, kun hän toi esiin pyhityksen? Hän pysyi Sanan kanssa, ja mitä se teki? Luterilaiset olivat organisoituneet ja tehneet organisaation; niinpä oli aika, että jotakin tapahtuisi. Mestariesteista rakennetaan nyt. Mitä John Wesley teki? Hän protestoi anglikaanista kirkkoa vastaan ja tuli ulos niin kuin tähkä. Mitä se oli? Siemen oli tulossa Elämään, se kasvoi nyt.

tuleen tervan kanssa, polttivat heidät.” Muistakaa, lyhyet hiukset alkoivat ensin Roomassa. Ja kristityillä naisilla oli pitkät hiukset. He kastoivat sen tervaan ja sytyttivät heidät palamaan, ja polttivat heitä - ja he olivat alasti - ja he syöttivät heitä leijonille. Ja sitten tämä kirjoittaja jatkaa sanoen: “Missä on tuo Jumala?” Oi, miten mies voikaan olla joskus sokea! Ettekö te tiedä, että tuon Siemenen täytyi kuolla? Jumala ei koskaan yrittänyt vapauttaa heitä. He kuolivat voittajina! He kuolivat vuodattaen verensä ja antaen elämänsä. Miksi? Koska se oli Siemen ja sen täytyi pudota maahan, niin kuin Johanneksen 12. luku kertoo meille: Vehnänjyvän täytyy pudota maahan ja kuolla. Eikä vain kuolla, vaan mädäntyä. Mutta vähän tuo kirkkokunta tiesi, että tuo Elämä oli yhä siellä.

¹¹⁵ Vaikka seurakunta itsessään tuossa viisitoistapäiväisessä Nikean Kirkolliskokouksessa, joka oli veristä poliittista väittelyä, kun tuo ylimysluokka tuli ja halusi panna näitä suuria arvohenkilöitä seurakuntaan... Ja profeetat, jotka tulivat sinne erämaasta, kasveja syöden ja kääriytyneinä eläinten nahkoihin, aidot profeetat, heidät he heittivät ulos. Miksi? Siemenen täytyy pudota maahan. Sen täytyy kuolla.

¹¹⁶ Se kuoli Pimeän Ajan pimeän lian alla. He ajattelivat, että se oli mennyt. Tiedättehan, että Johannes 12:24, Jeesus sanoi: “Ellei vehnänjyvä putoa maahan, se pysyy yksin.” Ja ensimmäinen Seurakunta oli tuo jäljennös, tuo Morsian, tuo Siemen, tuo ilmitullut Sana, joka putosi maahan Nikeassa, Roomassa.

¹¹⁷ Kuulkaa, Seurakunta kaikissa kansakunnissa, joka tulee kuulemaan tämän, siellä on teidän likaisuutenne; se on nuo kirkkokunnat! Siellä he ristiinnaulitsivat Sanan ja ottivat tilalle uskonkappaleen. Ja satoja ja satoja Pimeän ajanjakson vuosia Sanan voima ja ilmituleminen oli kätkeyty maailmalta. Ainoastaan katolisuus hallitsi. Me kaikki tiedämme sen, kun luemme historiaa. Ainoastaan katolisuus hallitsi.

¹¹⁸ Mutta te että voi piilottaa hedelmöittynyttä siementä. Sen täytyy tulla esiin. Mistä syystä? Koska suuri kuvanveistäjä on työssään. Hän on rakentava jälleen. Niinpä Siemen, Sana putosi maahan.

¹¹⁹ Me näemme kuinka Pyhän Paavalin, Pietarin, Jaakobin, Johanneksen ja kaikkien muiden kirjoittama Sana tuli eloon. Ja se eli. Ja me näemme kuinka se sen jälkeen alkoi kypsyä, Johanneksen alkaessa

likaiset vaattemme pesuun ja saada ne takaisin pestynä. Pestyinä Karitsan Veressä. Me voimme vaatia omaamme. Ja me voimme vaatia kaiken sen, minkä puolesta Hän kuoli. Niinpä Hän oli täydellinen Sana ilmitulleena.

⁹⁹ Se miellytti Jumalaa, tuota suurta Kuvanveistäjää, iskeä Häntä, ja tehdä se sillä tavalla. Me näemme sen tässä Jesajassa, jonka luimme: “Me emme arvostaneet Häntä. Me käänsimme kasvomme Hänestä. Eikä Hänessä ole kauneutta mitä me haluaisimme Hänessä olevan, jokainen puhua Hänestä ja tekee pilaa Hänestä. Minä puhun Hänestä nyt tänään. Jokainen tekee pilaa Hänestä. Ymmärrätekö? Me arvostimme Hänet - me näimme Hänet, arvostaa tarkoittaa “katsoa”. Me katsoimme Hänet Jumalan lyömäksi ja vaivaamaksi.” Minkä vuoksi Hän teki tämän? “Hänet haavoitettiin meidän rikkomustemme vuoksi. Hänet runneltiin meidän pahojen tekojemme vuoksi.”

¹⁰⁰ No niin, me voisimme mennä eteen ja eteenpäin sen kanssa, mutta uskon teidän saaneen kuvan siitä mitä tarkoitan - siitä kuinka Jumala on rakentamassa takaisin Mestariesteostaan.

¹⁰¹ Mutta alkäämme unohtako, että alussa, kun Hän iski Adamia kylkeen, Hän otti jotakin hänen kyljestään. Kristuksen lyömisellä myös oli syynsä, ja se oli, että Hän voisi ottaa Hänestä yhden olemaan Hänen perheensä, Morsiamen. Hän teki sen ottaakseen Hänelle Morsiamen. Niinpä, kun tämä Mestariesteos oli tehty täydelliseksi, Hänen täytyi iskeä sitä ottaakseen Hänestä, ei toista palasta eikä toista luomusta, vaan ottaakseen samasta luomuksesta.

¹⁰² Veljeni, älä ajattele tästä pahaa, mutta ajattelehan minuutin verran. Jos Hän otti Hänestä alkuperäisestä luomuksesta, valmistakseen Morsiamen Häntä varten... Hän ei koskaan luonut mitään uutta; Hän otti osan alkuperäisestä luomisesta. Ja sitten, jos Hän oli Sana, niin mitä Täytyy Morsiamen olla? Sen täytyy olla alkuperäinen Sana, Elävä Jumala Sanassa.

¹⁰³ Katselin kerran Kimberleyssä, Etelä-Afrikassa, kuinka timantteja tuotiin ulos kaivoksesta. Olin katselemassa siellä... koska tuon kaivoksen ylivalvoja oli yksi avustajistani rukousjonossa. Ja panin merkille, että nuo kymmenien tuhansien dollarien arvoiset timantit, jotka olivat siellä yhdessä kasassa, eivät kimaltaneet edes valossa. Ja minä sanoin tuolle työnjohtajalle: “Miksi ne eivät säihky?”

¹⁰⁴ Hän sanoi: “Niitä ei ole vielä hiottu. Ne täytyy hioa. Ja, kun ne ovat hiotut, niin sen jälkeen ne heijastavat valoa.” Siinä se on teille.

¹⁰⁵ Mestari-teos täytyy ensin hioa. Minkä vuoksi? Leikataanko siitä palanen pois? Ei, ei! Palasesta, joka on leikattu pois, tehdään gramofonin neula. Ja, kun se asetetaan äänilevyn päälle, joka on maailmalle näkymätöntä musiikkia, niin tuo neula tuo sen esiin, se tuo esiin todellisen Sanan tulkinnan.

¹⁰⁶ Hänen elämänsä sopi kaikkien noiden ihmisten elämään. Ja miksi Hän nyt löi Häntä? Samasta syystä kuin Hänen täytyi lyödä Adamiakin.

¹⁰⁷ Nyt me näemme Hänet Jumalan lyömänä ja vaivaamana, täydellisenä Karitsana, joka teurastettiin syntisten puolesta, Täydellisenä Mestari-teoksena.

¹⁰⁸ Nyt Jumala on jo melkein kaksituhatta vuotta jälleen valmistanut Hänelle Mestari-teosta, koska Hän löi Häntä saadakseen palasen pois Hänestä, osan Häntä, kylkiluun, valmistaakseen Vaimon Häntä varten. Ja nyt, lyödessään tuota täydellistä Mestari-teosta Golgatalla, Hän sai palasen irti Hänestä. Se on vain Uusi Testamentti, siinä kaikki. Hän täytti Vanhan Testamentin. Nyt se on Uusi Testamentti, toinen osa, joka tulee täyttää. Näettehän. Vanha ja Uusi ovat mies ja vaimo. Ja tarvittiin Vanha näyttämään ennakolta Uusi. Kristus tuli, Mestari-teos, täyttääkseen sen. Nyt Hänen Morsiamensa tulee täyttämään kaiken mitä on Uudessa Testamentissa. Toista Mestari-teosta valmistetaan.

¹⁰⁹ Se kesti neljätuhatta vuotta Hänen valmistaa tämä Mestari-teos, nyt Hän on ollut valmistamassa tätä toista Mestari-teosta lähes kaksituhatta vuotta, Morsianta Kristukselle, toista Mestari-teosta. Ja tehdessään sen, Hän tekee sen milloinkaan muuttumattomalla menetelmällään, samalla tavalla kuin Hän valmisti tuonkin Mestari-teoksensa, Hänen Sanansa. Tällä tavalla Hän valmistaa jokaisen Mestari-teoksensa. Koska se voi olla täydellinen mestari-teos vain silloin, kun se on täydellinen Sana. Se on murskaava kaiken lian ja roskan ja kaiken mitä siihen on lisätty; sillä taivas ja maa tulevat katoamaan, mutta tuo Sana ei koskaan petä. Muistakaa, että timantteja hiottaessa teillä täytyy olla täydellinen työkalu millä tehdä se, sitä ei voida tehdä millä hyvänsä työkalulla. Olen nähnyt noita suuria murskaajia, joiden lävitse tonneittain maata kulkee ja timantit sen mukana. Kuitenkaan se ei riko timanttia. Se täytyy hioa.

¹¹⁰ Nyt Hän tekee saman asian Hänen milloinkaan muuttumattomalla menetelmällään. Me löydämme Malakia 3. Hänen sanovan: “Minä olen Jumala, ja Minä en muutu.” Hän ei voi muuttaa menetelmäänsä.

¹¹¹ Nyt, Hänen aloittaessaan Aabrahamissa... Ensimmäisen mestari-teoksen lankeamisen jälkeen Hän alkoi Aabrahamissa, perustuksessa, rakentaakseen toisen mestari-teoksen. Helluntaipäivänä Hän alkoi rakentaa toista Mestari-teosta - alkuperäistä siemen Sanaa. Aloitti ensimmäisessä Seurakunnassa. Mitä se oli? Siemen Sana, Sana tuotu ilmi, sen lupauksen ilmituleminen, joka oli annettu Joelin kautta: “On tapahtuva viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että Minä tulen vuodattamaan Minun Hengestäni kaiken lihan päälle. Teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat. Teidän vanhuksenne tulevat uneksumaan unia; ja nuorukaisenne näkemään näkyjä.” Se on mitä Hän tekisi viimeisissä päivissä - viimeisissä kahdessa tuhatvuotessa vuodessa.

¹¹² Huomatkaa. Se alkoi alkuperäisenä. Kuten Jeesus sanoi: “Jumalan Sana on Siemen, jonka kylväjä kylvi.” “Ja Hän oli tuo Kylväjä. Siemen oli Sana. Ja huomatkaa. Jokainen siemen, joka pysyy yksin, ei tuota mitään. Sen täytyy pudota maahan, tuottaakseen jälleen itseään. Ja tämä Siemen, tämä täydellinen Seurakunta putosi maahan Nikeassa, Roomassa, kun se tuli kirkkokunnaksi.

¹¹³ Nyt historioitsijat, muistakaa, ja te, jotka tulette kuulemaan tämän nauhan, tarkistakaa se ja nähkää josko se on oikein. Seurakunta kuoli Nikeassa, Roomassa, kun se otti opinkappaleita ja uskontunnustuksia alkuperäisen Sanan tilalle. Mitä se oli? Jumala oli näyttänyt tuon ensimmäisen seurakunnan kautta, että Hän oli Jumala. Hän oli saanut seurakunnan täydelliseksi; mutta Seurakunnan, niin kuin kaikkien muidenkin siemenien, täytyi pudota maahan ja kuolia. Se putosi maahan, ja kuoli, ja hävisi pois.

¹¹⁴ Te tiedätte minun lukeneen erään kirjan täällä jokin aika sitten. Joku oli kirjoittanut kirjan, *Äänetön Jumala*. Olette saattaneet lukea sen. Luulen, että sen oli kirjoittanut Brumback... Ei, en ole varma kuka kirjoitti sen. Mutta minulla on se työhuoneessani, *Äänetön Jumala*. Siinä sanottiin: “Jumala, joka kahdentuhannen vuoden aikana, pimeässä ajanjaksossa vain istui aloillaan, eikä liikauttanut edes kättään, katsellessaan uskollisten marttyyrien menoa leijonien luolaan, ja sitä kuinka roomalaiset polttivat heitä; murhaten heitä kaikilla tavoilla, he riisuiivat naisilta heidän vaatteensa ja syyttäen heidän pitkät hiuksensa